

วิธีดำเนินการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง กลอนคอกสร้อย "รำพึงในป่าช้า" บทประพันธ์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งบทเรียนออกเป็น 3 หน่วย คือ

หน่วยที่ 1 ประวัติดูแต่งและลักษณะกลอนคอกสร้อย มี 23 กรอบ 54 คำตอบ

หน่วยที่ 2 เนื้อเรื่องเกี่ยวกับกลอนคอกสร้อยบทที่ 1 - 15 รวม 31 กรอบ

58 คำตอบ

หน่วยที่ 3 กลอนคอกสร้อยบทที่ 16 - 33 รวม 27 กรอบ 51 คำตอบ

การวิจัยได้แบ่งลำดับขั้นการดำเนินงาน คือ

1. ศึกษาและกำหนดปัญหาวิจัย ทั้งวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้งขอบเขตและความจำกัดในการวิจัย รวบรวมคำจำกัดความและวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดตัวอย่างประชากร

- 2.1 กลุ่มนักเรียนชั้นรายบุคคล 8 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม

- 2.2 กลุ่มนักเรียนชั้นกลุ่มย่อย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง รวม 30 คน

- 2.3 ชั้นภาคสนาม เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัด

สุทธิวราราม จำนวน 200 คน คือ ชั้นทดลองภาคสนามและชั้นการนำบทเรียนไปใช้

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และวิธีทดสอบเครื่องมือ

3.1 สร้างแบบทดสอบ แบบทดสอบมีทั้งหมด 92 ข้อ เป็นแบบ 4 ตัวเลือก นำไปหาค่าระดับความยาก (Difficulty) และอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) กับประชากร 200 คน คัดข้อทดสอบที่มีอำนาจจำแนกต่ำออก คงเหลือข้อทดสอบ 38 ข้อ ไปหาค่าความเที่ยง (Reliability) กับประชากร 101 คน ตามสูตรของคูเคลอร์ ริชาร์ดสัน 21 ได้ค่า .77 นับว่าแบบทดสอบอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

การหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรม

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรม ดังนี้

1. ชั้นทดลองรายบุคคล นำบทเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม จำนวน 8 คน ใช้เวลา 8 วัน สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงาน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และแก้ไขแบบทดสอบและบทเรียน

ในการทดลองรายบุคคล ปรากฏผลการทดลอง การแก้ไขบทเรียนแบบโปรแกรม ดังนี้

1.1 ผลการทดลองรายบุคคล บทเรียนที่ให้เรียนมีดังนี้

หน่วยที่ 1 มี 23 กรอบ 54 คำตอบ

หน่วยที่ 2 มี 31 กรอบ 58 คำตอบ

หน่วยที่ 3 มี 27 กรอบ 51 คำตอบ

รวมทั้งหมด มี 81 กรอบ 163 คำตอบ

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบรายบุคคล รวม 8 คน

คนที่	คะแนนแบบทดสอบ		ร้อยละ	ความก้าวหน้า	จำนวนคำตอบที่ตอบถูกในบทเรียน	ร้อยละ	เวลา (ชั่วโมง)
	คะแนนก่อนเรียน บทเรียน (38)	คะแนนหลังเรียน บทเรียน (38)					
1	28	34	89.47	6	112	68.71	3.25
2	14	27	71.05	13	128	78.52	3.20
3	27	31	81.57	4	133	81.59	1.30
4	25	35	92.10	10	135	82.82	3.25
5	17	34	89.47	17	139	85.27	4
6	21	36	94.73	15	141	86.50	4.20
7	23	35	92.10	12	143	87.73	3.35
8	21	27	71.05	6	144	88.34	4.45

การทดสอบรายบุคคลแต่ละครั้งจะนำบทเรียนมาแก้ไขทุกครั้ง รวมเวลาที่ทดสอบ 8 วัน

ตารางที่ 2 ผลการทดลองกลุ่มย่อย กลุ่มที่ 1 นักเรียนโรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวม 15 คน

คะแนนของ นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบ		ความ ถ่วง น้ำหนัก	เรียน บทเรียน	เวลา (ชั่วโมง)
	ก่อนเรียน บทเรียน	หลังเรียน บทเรียน			
15 คน	(570)	(570)		2430	
รวม	366	349	131	1958	4
เฉลี่ย	24.4	33.13	8.73	130.53	
เฉลี่ยร้อยละ	64.21	87.19	22.98	80.58	

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการเรียนบทเรียน
ได้ร้อยละ 87.19 ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้ร้อยละ 80.58

การแก้ไขบทเรียนแบบโปรแกรมครั้งที่ 3 เนื่องจากบทเรียนยาวไป จึงแตกบท
เรียนออกเป็น 4 หน่วย คือ

หน่วยที่ 1 ประวิติคุณแต่ง ความเป็นมาของเรื่องและลักษณะกลอนคอกสร้อย
มี 20 กรอบ รวม 40 คำตอบ

หน่วยที่ 2 เนื้อเรื่อง กลอนคอกสร้อยบทที่ 1 - 11 รวม 16 กรอบ
20 คำตอบ

หน่วยที่ 3 เนื้อเรื่อง กลอนคอกสร้อยบทที่ 12 - 22 รวม 16 กรอบ
25 คำตอบ

หน่วยที่ 4 กลอนคอกสร้อยบทที่ 23 - 33 รวม 15 กรอบ 23 คำตอบ

รวม 75 กรอบ 114 คำตอบ

ตารางที่ 3 ผลการทดลองกลุ่มย่อย กลุ่มที่ 2 นักเรียนโรงเรียน
วัดสุทธิวราราม 15 คน

คะแนนของ นักเรียน 15 คน	คะแนนแบบทดสอบ		ความ ก้าวหน้า	เรียน บทเรียน 1710	เวลา (ชั่วโมง)
	คะแนนก่อน เรียนบทเรียน	คะแนนหลัง เรียนบทเรียน (57)			
รวม	447	543	96	1542	
เฉลี่ย	29.8	36.2	6.4	102.8	4
เฉลี่ยร้อยละ	78.42	95.26	16.84	90.17	

ขั้นตอนทดลองภาคสนาม

นำบทเรียนที่ได้แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยม
ปีที่ 2 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม แบ่งการทดลองออกเป็น 2 ครั้ง ครั้งละ 100 คน

ตารางที่ 4 ผลการทดลองภาคสนามครั้งที่ 1 เพื่อแก้ไขบทเรียนก่อนนำ
ไปใช้จริง

คะแนนของ นักเรียน 100 คน	คะแนนแบบทดสอบ		ความ ก้าวหน้า	เรียน บทเรียน 11410	เวลา (ชั่วโมง)
	คะแนนก่อน เรียนบทเรียน 3810	คะแนนหลัง เรียนบทเรียน			
รวม	3310	3486	176	10441	
เฉลี่ย	33.10	34.89	17.6	104.41	4
เฉลี่ยร้อยละ	87.10	91.73	4.63	91.58	

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบภาคสนามครั้งที่ 2 นักเรียนโรงเรียน
วัดสุทธิวราราม

คะแนนของ นักเรียน	คะแนน		ความ ก้าวหน้า	เรียน บทเรียน	เวลา (ชั่วโมง)
	คะแนนก่อน เรียนบทเรียน	คะแนนหลัง เรียนบทเรียน			
100 คน	3800			11300	
รวม	2048	3441	1393	10806	
เฉลี่ย	20.48	34.41	13.93	108.06	4
เฉลี่ยร้อยละ	53.89	90.55	36.65	95.65	

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนจากการทดสอบ
หลังเรียนบทเรียนได้ร้อยละ 90.55 แสดงว่า บทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นมี
ประสิทธิภาพตามมาตรฐาน 90 ชั่วโมง

จากการวิเคราะห์กรอบใบบทเรียน ปรากฏว่า นักเรียนสามารถทำได้ถูกต้อง
เฉลี่ยร้อยละ 95.62 แสดงว่าบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพมาตรฐาน
90 ชั่วโมง

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนบทเรียนและคะแนนหลัง
เรียนบทเรียนโดยทดสอบค่า z ปรากฏผล ดังนี้

$$\text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนบทเรียน} = 20.48$$

$$\text{คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนบทเรียน} = 34.41$$

$$\text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง} = .3728$$

(ดูภาพผนวกตารางที่ 7)

คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมและหลังเรียนแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมสูงกว่าคะแนน

ก่อนเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม นั่นคือ การเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมทำให้ผู้เรียน
มีพัฒนาการทางความรู้เพิ่มขึ้นอย่างแท้จริง

การแก้ไขบทเรียน

เมื่อผู้วิจัยนำบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "กลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า"
ไปทดลองแต่ละครั้ง จะเห็นข้อบกพร่องของบทเรียน ผู้วิจัยจึงได้นำบทเรียนกลับมาแก้ไข
ทุกครั้ง แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แสดงผลการแก้ไขบทเรียนไว้เพียงพอ ให้เห็น
กรอบเริ่มแรกและกรอบบทเรียนที่ได้แก้ไขสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วเท่านั้น

หน่วยที่ 1

แก้ไข ก.4 ก.5 ก.9 ก.10 ก.13 ก.14 ก.15
 ก.16 ก.17 ก.18 ก.19 ก.20

หน่วยที่ 2

แก้ไขเกือบทุกกรอบ ยกเว้น ก.3
รวม ก.4 + ก.5 = ก.4
 ก.6 + ก.7 = ก.5
 ก.8 + ก.9 = ก.6
 ก.11 + ก.12 = ก.8
 ก.13 + ก.14 = ก.9
 ก.15 + ก.16 = ก.10
 ก.18 + ก.19 = ก.12
 ก.20 + ก.21 = ก.13
 ก.23 + ก.24 = ก.15
 เพิ่ม ก.16

หน่วยที่ 3

ได้เรียงเลขที่กรอบใหม่ คือเริ่มเรียงจากเลขที่ 1 ...

$$\text{รวม} \quad \text{ก.30} + 31 = \text{ก.5}$$

$$\text{ก.34} + 35 = \text{ก.8}$$

$$\text{ก.37} + \text{ก.38} = \text{ก.10}$$

$$\text{เพิ่ม} \quad \text{ก.16}$$

หน่วยที่ 4

$$\text{รวม} \quad \text{ก.43} + \text{ก.44} = \text{ก.1 หน่วยที่ 4}$$

$$\text{เพิ่ม} \quad \text{ก.6}$$

บทเรียนฉบับสมบูรณ์ได้แสดงไว้ในบทที่ 3 แล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การแก้ไขบทเรียน

หน่วยที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การปรับปรุงและแก้ไขบทเรียนแบบโปรแกรม

หน่วยที่ 1

บทเรียนเริ่มแรก

ก. 4 ผลงานของอำมาตย์เอก พระยาอุปกิตติศิลปสาร

1. สยามไวยากรณว่าควย อักษรวิธี วจิวิภาค วากยสัมพันธ์ และฉันทลักษณ์
2. สงครามการศำกลอน
3. เรื่องปดึกรวมรวมเป็นฉบับชื่อว่า "คำประพันธ์บางเรื่อง"
4. กลอนสร้อย "รำพึงในป่าช้า"

5. ท่านเป็นผู้คิดว่าว่า "สวัสดิ์" ซึ่งใช้เป็นคำทักทายกัน ต่อมาเกิดคำใหม่ ๆ ที่มีผู้คิดขึ้นทีหลัง เช่น อรุณสวัสดิ์ ราตรีสวัสดิ์ เป็นต้น

ข้อใดเป็นผลงานของพระยาอุปกิตติศิลปสาร จงวงรอบอักษรประจำข้อนั้น ๆ

- ก. สมญาภิธานรามเกียรติ์
- ข. สยามไวยากรณว่าควย อักษรวิธี วจิวิภาค วากยสัมพันธ์ และฉันทลักษณ์
- ค. มัทนะพาธา
- ง. กลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การแก้ไขครั้งสุดท้าย

ก. 4 ผลงานของอำมาตย์เอก พระยาอุปทิศศิลปสาร

1. ... (เหมือนเดิม) ...
2. ... (เหมือนเดิม) ...
3. ... (เหมือนเดิม) ...
4. ... (เหมือนเดิม) ...

ข้อใดเป็นผลงานของพระยาอุปทิศศิลปสาร จงวงรอบอักษรประจำข้อนั้น ๆ

- ก. ... (เหมือนเดิม) ...
- ข. ตำราไวยากรณ์ 4 เล่ม คือ วาหนัตินิกร อักษรประโยคสังโยคพิธาน
ไวพจน์พิจารณ์ พิศาลการันต์
- ค. ... (เหมือนเดิม) ...
- ง. ... (เหมือนเดิม) ...

บทเรียนเริ่มแรก

ก. 5 จงชี้ค ำหน้าข้อความที่ถูกต้อง ถ้าข้อความใดไม่ถูกต้อง ให้เว้นว่างไว้

- 1. การศึกษาสูงสุดของพระยาอุปทิศศิลปสาร คือ ไค้เปรียญ 5 ประโยค
- 2. ยศสูงสุดของท่าน คือ อำมาตย์เอก พระยาอุปทิศศิลปสาร
- 3. ท่านเป็นผู้คิดคำทักทายว่า "สวัสดี"
- 4. ตำแหน่งหน้าที่การงานของท่านตำแหน่งหนึ่งคือ ปลัดกรมตำรา
- 5. ท่านจบการศึกษที่โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์สายสวัสดิ์สุนทร

การแก้ไขครั้งสุดท้าย

ก. 9 ".....(เหมือนเดิม)

.....

จงตอบคำถามโดยวงกลมคำตอบที่ถูกต้องตามความเป็นจริง

ความบันเทิงใจที่วีเขียนเรื่องนี้ คือ

ก. เมื่อเห็นภาพที่มากกระทบใจ ข. ชวนนา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทเรียนเริ่มแรก

ก. 10 ก่อนที่จะได้เรียนเนื้อเรื่อง ครูขอให้นักเรียนรู้จักประวัติกลอนคอกสร้อย และลักษณะกลอนคอกสร้อยสักเล็กน้อย

4. ประวัติกลอนคอกสร้อย

คอกสร้อย (ชื่อเต็มว่าคอกสร้อยสวรรค์) เป็นกีฬาของกวีอีกประเภทหนึ่ง วากลอนสศโตทอมเชิงแก่เกี่ยวกับ โดยให้ท่านองเพลงประกอบ นิยมเล่นกันมาแต่สมัย กรุงศรีอยุธยา และนิยมแพร่หลายยิ่งขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ แต่ไม่ใช่การละเล่นของคนสามัญ เป็นของบุคคลชั้นสูงที่มีนิสัยรักทางกาพย์กลอน มีนักกลอน มีวงดนตรีในวังหรือในบ้านของตน

นักเรียนคงจะมีความรู้เกี่ยวกับประวัติกลอนคอกสร้อยแล้ว ครูขอให้นักเรียน ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ให้นักเรียนเลือกตัวเลขประจำข้อความทางซ้ายมือที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน มาเติมลงในข้อความทางขวามือ ถ้าไม่มีให้ขีด ๐ ไว้

<u>ซ้าย</u>	<u>ขวา</u>
1. (เหมือนเดิม) กีฬาของกวี
2. สมัยที่เริ่มเล่นกลอนคอกสร้อย
3. สมัยที่กลอนคอกสร้อยแพร่หลาย
4. กรุงศรีอยุธยา วากลอนสศโตทอมมีสิ่งนี้เป็นสิ่งประกอบ

กรอบแก้ไข

ก. 10

(เหมือนเดิม)

ประวัติกลอนคอกสร้อย

(เหมือนเดิม)

าสา

นักเรียนเลือกตัวอย่างตัวเลขประจำข้อความทางซ้ายมือที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

มาเติมลงในข้อความทางขวามือ

ซ้าย

ขวา

1.		กีฬาของกรี
2. ... (เหมือนเดิม)		สมัยที่เริ่มเล่นกลอนคอกสร้อย
3.		สมัยที่กลอนคอกสร้อยแพร่หลาย
4. กรุงศรีอยุธยา		ว่ากลอนสอโต้ตอบมีสิ่งนี้เป็นสิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพิ่มกรอบ 13 - 14 ให้กรอบ 13 เป็นกรอบ 15

ก. 13 นักเรียนได้เรียนประวัติและฤดูกาลเด่นกลอนคอกสร้อยมาแล้ว ปัจจุบันได้นำกลอนคอกสร้อยมาแต่งใหม่ ไม่เหมือนเดิม ครูจึงขอนำลักษณะกลอนคอกสร้อยสมัยก่อนมาให้นักเรียนดู ขอให้นักเรียนสังเกตดู

ชาย

นอนเอ๋ยนอนวัน
เจ้าสาวสวัสดิ์คึกขัตตีย์
เริ่มรักเจ้าสุดแสนทวี
ตั้งหนึ่งเสียดตาจะหยดย้อย

ไผ่ฝันว่าไผ่พบมารศรี
อยู่ที่หรือใช่เจ้าแนงน้อย
ตัวพี่ไม่ใช่แต่ใจสร้อย
เฝ้าเอ๋ยน้อยเจ้านานมา

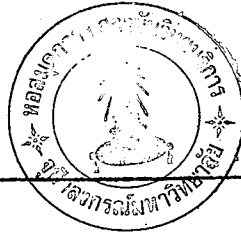
จงชี้คําเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างที่เป็นคําตอบที่ถูกต้อง

คําลงท้ายของกลอนคอกสร้อยสมัยก่อนคือคําว่า "เอ๋ย" ถูกต้องหรือไม่

ถูก.

ไม่ถูก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 14 ลักษณะกลอนคอกสรอยในสมัยปัจจุบัน

มาในปัจจุบันการแบ่งบทคอกสรอยมีระเบียบคล้ายกับกลอนสี่กวางสมัยก่อนคือ บทหนึ่งมี 4 คำกลอน หรือ 8 วรรค ถ้าแต่งมากกว่า 1 บท ไม่ต้องส่งสัมผัสระหว่างบท เพราะลงท้ายบทด้วยคำว่า "เอ๋ย"

<u>บทที่ 1</u>	กอ ⁺ งเอ ⁺ ยกอ ⁺ งช ⁺ ว เกิดเพราะการเก็บเกี่ยวควยเคียวใคร เขาก็ซบโคกระบือถือคันไถ ยึดหางยามยกไปตามใจจิ้งจก	กอ ⁺ งสู ⁺ งราวโร ⁺ งนา ⁺ ย ⁺ ิง ⁺ น ⁺ า ⁺ ใคร ⁺ ใครเดาไถกราคขึ้นพื้นแผ่นดิน สำราญใจตามเขตประเทศดิน หางยามดินตามใจเพราะใคร <u>เอ๋ย</u>
----------------	---	--

<u>บทที่ 2</u>	ม ⁺ ักเอ ⁺ ย ⁺ ม ⁺ ักใ ⁺ ห ⁺ ย ⁺ าลา	ก ⁺ น ⁺ แต่ใ ⁺ เ ⁺ น ⁺ เ ⁺ น ⁺ ฟ ⁺ ู ⁺ ง ⁺ ค ⁺ าร ⁺ ม ⁺ ู ⁺ ง ⁺ ค ⁺ ม ⁺ า ⁺ ย ⁺
----------------	--	--

จากตัวอย่างกลอนคอกสรอยสมัยปัจจุบัน จงพิจารณาความแตกต่างแล้วขีดเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และขีด ✗ หน้าข้อความที่ผิด

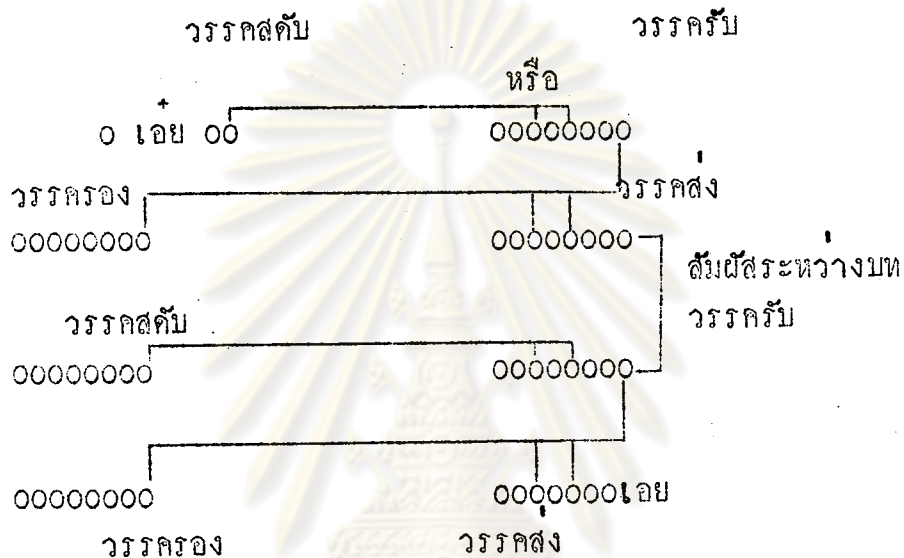
- 1. กลอนคอกสรอยสมัยก่อนขึ้นต้นด้วย "เอ๋ย" เหมือนกับปัจจุบัน
- 2. กลอนคอกสรอยสมัยก่อนไม่มีสัมผัสระหว่างบท ถ้าแต่งมากกว่า 1 บท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทเรียนเริ่มแรก

ก. 15

แผนผังสัมพันธ์นอก กลอนคอกสร้อยสมัยปัจจุบัน

ลักษณะ คณะ

คณะ คือ ทุก ๆ คำที่บรรจุอยู่ในวรรคหนึ่ง ๆ บทหนึ่ง ๆ และบทหนึ่ง ๆ กลอนคอกสร้อยบทหนึ่ง บรรจุคำประมาณ 56 คำ ตามขรรณคา บทกลอนถือว่า 1 พยางค์ เป็น 1 คำ แต่ถาคำใดมี 2 พยางค์ เป็นเสียงสั้น ไม่มีตัวสะกดเสีย พยางค์หนึ่ง เช่น กระดาง ตวาด สะบัด หรือจำพวกคำกล่า เช่น จักรี มาตรา เป็นต้น อนุโลมให้นับเป็นคำเดียวได้

ดังนั้นนักเรียนจะเห็นได้ว่า

1. วรรคแรกของกลอนคอกสร้อยจากแผนผังนี้มีกี่คำ
2. วรรคสุดท้ายของกลอนคอกสร้อยจากแผนผังจะมีกี่คำ.....

กรอมนกไขสครั้งสุดท้าย

ก. 15

คณะของกลอนคอกสร้อยสมัยปัจจุบัน

<u>บาทที่ 1</u>	๐เอ๋ย๐๐	๐๐๐๑๑๐๐๐
<u>บาทที่ 2</u>	๐๐๐๐๐๐๐๐	๐๐๐๐๐๐๐๐
<u>บาทที่ 3</u>	๐๐๐๐๐๐๐๐	๐๐๐๐๐๐๐๐
<u>บาทที่ 4</u>	๐๐๐๐๐๐๐๐	๐๐๐๐๐๐๐เอ๋ย

ลักษณะคณะ

คณะ คือ คำพูดที่บรรจุอยู่ในวรรคหนึ่ง ๆ บาทหนึ่ง ๆ บทหนึ่ง ๆ กลอนคอกสร้อยบทหนึ่ง ๆ บรรจุคำประมาณ 56 คำ หรือบทหนึ่ง ๆ มี 4 บาท หรือ 4 คำกลอนหนึ่งบาทมี 2 วรรค ในบทกลอนถือว่าการออกเสียง 1 ครั้ง หรือ 1 พยางค์ เป็น 1 คำ แต่คำในบทกลอนบทใดมี 2 พยางค์ พยางค์หนึ่งจะเป็นเสียงสั้น ไม่มีตัวสะกด เช่น กระถาง คำว่า กระ ไม่มีตัวสะกด จะนับเป็นคำเดียวหรือ 2 คำก็ได้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้ถูกต้องตามหลักบังคับ

(เหมือนเดิม)

1.
2.

คู่มือวิทยะพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแรกเริ่ม

ก. 16

สัมผัส

สัมผัส คือ ที่ที่กำหนดให้ใช้คำที่มีสระและตัวสะกดในแม่เดียวกัน เพื่อจะให้คล้องจองกัน ซึ่งไพเราะ จัดออกเป็น 2 อย่าง คือ

ก. สัมผัสนอก ได้แก่ สัมผัสตามข้อบังคับแล้วแต่จะเป็นบทประพันธ์ชนิดใด สัมผัสชนิดนี้ ถ้าแต่งคลาดเคลื่อนก็นับว่าผิดกฎเกณฑ์ของฉันทลักษณ์ เช่น

แต่เอ๋ยแต่นี้	เป็นหมดที่ไฉจจิตรีชยา
เป็นหมดที่อุปถัมภ์คือนำพา	เป็นนับว่าอโหสิกรรมกัน
เขาจะมีที่ชั่วคิดตัวไป	ตามวิสัยกรรมแต่งและแต่งสรรพ
เรารู้ได้แต่ปรตศึปัจจุบัน	ซึ่งหึงอยู่คู่กันกับนามเอย

ในที่นี้ จะเห็นสัมผัสนอก คือ "นี้" สัมผัสกับ "ที่" "ริชยา" กับ "พา" และ "ว่า" "ไป" กับ "วิสัย" "สรรพ" กับ "ปัจจุบัน" และ

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย

ก. 16

สัมผัส

(เหมือนเดิม)

แต่เอ๋ยแต่นี้	1	เป็นหมดที่ไฉจจิตรีชยา
เป็นหมดที่อุปถัมภ์คือนำพา	2	เป็นนับว่าอโหสิกรรมกัน
เขาจะมีที่ชั่วคิดตัวไป	3	ตามวิสัยกรรมแต่งและแต่งสรรพ
เรารู้ได้แต่ปรตศึปัจจุบัน	5	ซึ่งหึงอยู่คู่กันกับนามเอย

จะเห็นสัมผัสนอกแห่งหนึ่งคือ
1. "สรรพ" สัมผัสกับ "ปัจจุบัน" และ

กรอบแรกเริ่ม

ก. 17

นักเรียนได้เรียนสัมผัสออกมาแล้ว ต่อไปนี้ ขอให้นักเรียนเลือกสัมผัสนอกของ
กลอนคอกสร้อยต่อไปนี้มาเติมลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ร่างเอยร่างกาย	ยามตายจมพื้นตาช้คั้นหลาม
อย่าคุณถูกฉินนี้ว่าที่ทราม	อาจขึ้นชื่อลื่อนามในกอนไกล
อาจจะเป็นเจดีย์มีพระศพ	แห่งจอมภพจักรพรรดิภคินทรีย์ใหญ่
ประเสริฐสุดศตวรรษวิสัย	ณ สมัยกอนกาลบูรณเอย

(จากกลอนคอกสร้อยบทที่ 12)

บาทที่ 1 "กาย" สัมผัสกับ

บาทที่ 1 "หลาม" สัมผัสกับ และนาม

บาทที่ 3 "ศพ" สัมผัสกับ

ระหว่างบาทที่ 2 และ 3 คำว่า "ไกล" สัมผัสกับคำว่า

กรอบแก้ไข

ก. 17

ตัด "ระหว่างบาทที่ 2 และ 3 คำว่า "ไกล" สัมผัสกับคำว่า....."

ออก

กรอบแรกเริ่ม

ก. 18

ข. สัมผัสใน หมายถึงสัมผัสภายในวรรค จัดแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ สัมผัสสระ ไต่แก สัมผัสที่มีลักษณะเดียวกับสัมผัสนอก คือใช้คำที่มีสระและตัวสะกดในแม่เดียวกัน เช่น

1. ฝูงวัวควายผ่ายลาทิวากาล

จะเห็นว่า คำว่า "ควาย" ซึ่งมี "สระ อา" และ "ย" เป็นตัวสะกด สัมผัสกับคำว่า "ผ่าย" ซึ่งมีสระและตัวสะกดเดียวกัน

"ลา" ซึ่งมีสระเดียวกันกับคำว่า "วา" ในคำ "ทิวา" สัมผัสกัน

2. คุณหมินการเป็นอยู่เพื่อนตุเคย

จะเห็นว่า คำ "อยู่" ใช้สระเดียวกันกับคำว่า "ตุ" ซึ่งสัมผัสกัน แต่คำว่า "ตุ" ซึ่งอยู่ต้นวรรคอยู่ไกลเกินไป จึงไม่นับเป็นสัมผัสในควาย

จึงขอขอร้องที่ให้ความหมายของสัมผัสสระที่ถูกตัด สัมผัสสระคือสัมผัสที่

ก. คำที่มีสระและตัวสะกดในแม่เดียวกัน

ข. คำที่มีสระเสียงเดียวกัน

ค. คำที่มีพยัญชนะเสียงเดียวกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรออบแก้ไขครั้งสุดท้าย

ก. 18

ข. สัมผัสใน หมายถึงสัมผัสภายในวรรค จัดแบ่งเป็น 2 อย่าง คือ สัมผัสสระ และสัมผัสอักษร (พยัญชนะ)

สัมผัสสระ คือ สัมผัสที่ใช้คำที่มีสระและตัวสะกดในแม่เดียวกัน เช่น "กาย" กับ "คาย" หรือ ถ้าไม่มีตัวสะกดก็ท่องใช้สระเสียงเดียวกัน เช่น "งา" กับ "คา" คำสัมผัสประเภทนี้เป็นสัมผัสที่อยู่ในวรรคเดียวกัน

ถ้าเสียงสระไม่เหมือนกัน เช่น "ทาน" กับ "ทัน" ไม่นับว่าเป็นสัมผัสสระ

สัมผัสที่มีตัวสะกด เช่น รong - ทรง วาง - จาง จม - ชม ปัสม - สัม

สัมผัสที่ไม่มีตัวสะกด เช่น ใน - ใจ คี - ทวี คี - พระ พระ - ละ

จงชี้แจงรอมอักษรหน้าข้อที่มีคำเป็นคู่สัมผัสสระ

ก. มี - ศรี ข. ทรง - ตรม

ค. ยาม - นาน ง. ไส - สาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอมนเริ่มแรก

ก. 19 ส่วนสัมผัสพยัญชนะ (หรือสัมผัสอักษร) คือใช้ตัวพยัญชนะที่มีเสียงเหมือนกัน สัมผัสกัน เช่น

1. ถึงลมเข้าชายขึ้นวันสบาย

จะเห็นว่า คำว่า เข้า ชาย ขึ้น ใช้อักษรเดียวกัน

2. เกิดเพราะการเก็บเกี่ยวด้วยเคียวใคร

จะเห็นว่า คำ "เกิด" "การ" "เก็บ" "เกี่ยว" ใช้อักษรเดียวกัน เช่นเดียวกับคำว่า "เคียว" "ใคร"

สัมผัสในทั้ง 2 อย่างนี้ จะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่ถ้ามีจะทำให้วีนิพนธ์ไพเราะขึ้น จากกลอนต่อไปนี้ ขอให้นักเรียนขีดโยงสัมผัสอักษร

1. ทิ้งทั้งหนูน้อยรอรอยรับ

2. เสียงประกาศเกียรติเอิกเกริกดัง

กรอมนแก้ไขครั้งสุดท้าย

ก. 19

สัมผัสอักษร (สัมผัสพยัญชนะ) คือ สัมผัสที่ใช้ตัวพยัญชนะที่มีเสียงเดียวกัน สัมผัสกัน เช่น

(1) ชายโจด คำว่า "ชาย" และ "โจด" มีเสียงเดียวกัน แม้ว่า พยัญชนะจะแตกต่างกัน

(2) น้ำขี้มเขาระทราย จะเห็นว่ามีเสียงเดียวกันคือเสียง "ม"

(3) สาวสวยเธอสวมเสื้อสีแดงปนแสด เป็นสัมผัสพยัญชนะ เพราะใช้เสียงเดียวกันคือ "ส" แม้จะมีพยัญชนะอื่นมาคั่น "ส" บางก็ตาม

จากกลอนต่อไปนี้ให้ขีดถูกหน้าขอที่มีสัมผัสอักษรมากที่สุด

..... 1. ทิ้งทั้งหนูน้อยรอรอยรับ

..... 2. เสียงประกาศเกียรติเอิกเกริกดัง

..... 3. ดึกโอบอ้อมอารีมีในคน

กรอมนเริ่มแรก

ก. 20

จากกลอนคอกสร้อยบทที่ 13 จงขีดโยงสัมผัสสนอก และขีดเส้นใต้เส้นเดียว
ถ้าเป็นสัมผัสใน หนักสัมผัสสระ และขีดเส้นสองเส้นถ้าเป็นสัมผัสอักษร

"ความ ⁺ เอ ⁺ ย ⁺ คว ⁺ าม ⁺ ร ⁺ ู	เป็นเครื่องชู้ ⁺ ที่ ⁺ ทาง ⁺ ส ⁺ ว ⁺ าง ⁺ ไ ⁺ ส ⁺ ว
หมค ⁺ โ ⁺ ก ⁺ า ⁺ ส ⁺ ที่ ⁺ จะ ⁺ ช ⁺ ี ⁺ ท ⁺ อ ⁺ น ⁺ ี ⁺ ไป	ละ ⁺ ห ⁺ ว ⁺ ง ⁺ ไ ⁺ ย ⁺ อ ⁺ ย ⁺ าก ⁺ ร ⁺ ู ⁺ ลง ⁺ ส ⁺ ู่ ⁺ ค ⁺ ิ ⁺ น
อัน ⁺ คว ⁺ าม ⁺ ย ⁺ าก ⁺ ห ⁺ าก ⁺ ใ ⁺ ห ⁺ ร ⁺ ่ ⁺ ค ⁺ ี ⁺ ก ⁺ ษ ⁺ า	ย ⁺ น ⁺ บ ⁺ ัญ ⁺ ญา ⁺ คว ⁺ าม ⁺ ร ⁺ ู ⁺ ย ⁺ ู ⁺ แ ⁺ ก ⁺ ค ⁺ ิ ⁺ น
หมค ⁺ ท ⁺ ุ ⁺ ก ⁺ ซ ⁺ ซ ⁺ ล ⁺ ก ⁺ แ ⁺ ก ⁺ จ ⁺ ค ⁺ ิ ⁺ ค ⁺ ห ⁺ าก ⁺ ิ ⁺ น	ก ⁺ ระ ⁺ แส ⁺ ว ⁺ ิ ⁺ ญ ⁺ ญา ⁺ ณ ⁺ ง ⁺ เ ⁺ ็ ⁺ ย ⁺ ง ⁺ น ⁺ ั้น ⁺ เอ ⁺ ย"

กรอมนแก้ไขครั้งสุดท้าย

ก. 20

คว ⁺ าม ⁺ เอ ⁺ ย ⁺ คว ⁺ าม ⁺ ร ⁺ ู	เป็นเครื่องชู้ ⁺ ที่ ⁺ ทาง ⁺ ส ⁺ ว ⁺ าง ⁺ ไ ⁺ ส ⁺ ว
หมค ⁺ โ ⁺ ก ⁺ า ⁺ ส ⁺ ที่ ⁺ จะ ⁺ ช ⁺ ี ⁺ ท ⁺ อ ⁺ น ⁺ ี ⁺ ไป	ละ ⁺ ห ⁺ ว ⁺ ง ⁺ ไ ⁺ ย ⁺ อ ⁺ ย ⁺ าก ⁺ ร ⁺ ู ⁺ ลง ⁺ ส ⁺ ู่ ⁺ ค ⁺ ิ ⁺ น
อัน ⁺ คว ⁺ าม ⁺ ย ⁺ าก ⁺ ห ⁺ าก ⁺ ใ ⁺ ห ⁺ ร ⁺ ่ ⁺ ค ⁺ ี ⁺ ก ⁺ ษ ⁺ า	ย ⁺ น ⁺ บ ⁺ ัญ ⁺ ญา ⁺ คว ⁺ าม ⁺ ร ⁺ ู ⁺ ย ⁺ ู ⁺ แ ⁺ ก ⁺ ค ⁺ ิ ⁺ น
หมค ⁺ ท ⁺ ุ ⁺ ก ⁺ ซ ⁺ ซ ⁺ ล ⁺ ก ⁺ แ ⁺ ก ⁺ จ ⁺ ค ⁺ ิ ⁺ ค ⁺ ห ⁺ าก ⁺ ิ ⁺ น	ก ⁺ ระ ⁺ แส ⁺ ว ⁺ ิ ⁺ ญ ⁺ ญา ⁺ ณ ⁺ ง ⁺ เ ⁺ ็ ⁺ ย ⁺ ง ⁺ น ⁺ ั้น ⁺ เอ ⁺ ย

..... 1. วรรคที่ 2 สัมผัสสระภายในวรรคคือคำ "หาง" และ "สว่าง"

..... 2. สัมผัสอักษรวรรคที่ 5 คือคำว่า "หาก" กับ "ให้"

..... 3. สัมผัสสนอกจากวรรคที่ 4 กับวรรคที่ 6 คือ คำว่า "คิน" และ "ศึกษา"

(จงขีด ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และขีด ✗ หน้าข้อความที่ผิด)

หน่วยที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบเริ่มแรก

ก. 1

เรื่องกลอนทอดสร้อยรำพึงในป่าช้า ขึ้นต้นด้วยกลามุข กลามุขนี้ หมายถึงคำนำ
เรื่อง คำนำเรื่องนี้แต่งเป็นร้อยแก้ว ผู้เรียบเรียงกลามุข คือ นาคะประทีป

กลามุข

"คังไคยินมา สมัยหนึ่ง ผู้มีชื่อต้องการความวิเวก เขาไปนั่งอยู่ ณ ที่สงัดในวัด
ชนบท เวลาตะวันรอน ๆ จนเสียงระฆังย่ำบอกสิ้นเวลาวัน ผูกโคกระบือและพวกชาวนา
พากันกลับที่อยู่เป็นหมู่ ๆ เมื่อสิ้นแสงตะวันแล้ว ไคยินแต่เสียงจิ้งหรีดเรไรกับเสียง
เกราะในคอกสัตว์ นกแสกจับอยู่บนยอดคหระฆังก็ร้องส่งสำเนียง ณ ที่นั้น มีคนไพร
ทนต์โพธิ์สูงใหญ่ ไคยินลวนมีเนินหญ้า กล่าวคือที่ฝั่งศพต่าง ๆ อันแลเห็นด้วยเคื่อนฉาย
ศพในที่เช่นนั้นก็เป็นศพพวกชาวไร่ชาวนานั่นเอง ผู้นั้นมีความรู้สึกซึ่งเยือกเย็นใจ
อย่างไร แล้วรำพึงอย่างไรในหมู่ศพ ไคยินความในใจนั้นออกมาสู่กันดังต่อไปนี้"

จงวงรอบอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้อง

ก. กลามุข คือ เรื่องหน้าหนา

ข. กลามุข คือ คำนำเรื่อง

ค. กลามุขบรรยายถึงเรื่อง พระรูปหนึ่งไปนั่งอยู่ในป่าช้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย

บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "กลอนคอกสร้อย รำพึงในป่าช้า"

หน่วยที่ 2

เนื้อเรื่อง

ก. 1 เรื่องกลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้า ขึ้นต้นด้วยคำถาม กถามุขนี้หมายถึง คำนำเรื่อง คำนำเรื่องนี้แต่งเป็นร้อยแก้ว ผู้เรียบเรียงกถามุขคือ นาคะประทีป

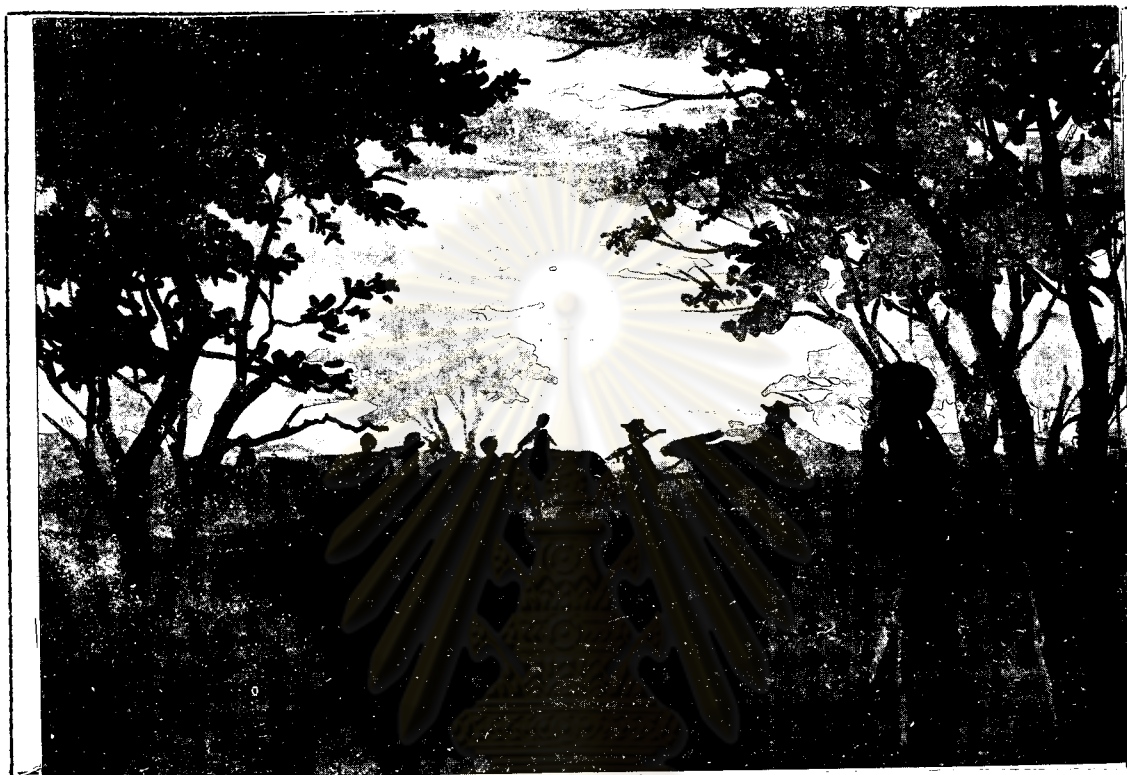
กถามุข

"คิงไถยินมา สมัยหนึ่ง ผู้มีชื่อต้องการความวิเวก เข้าไปนั่งอยู่ ณ ที่สงัด ในวัดชนบท เวลาตะวันรอน ๆ จนเสียงระฆังย่าบอกเวลาสิ้นวัน ผุงโศกระบือ และพวกชวานาพากันกลับที่อยู่เป็นหมู่ ๆ เมื่อสิ้นแสงตะวันแล้ว ไถยินเสียงจิ้งหรีด เรไร กับเสียงเกราะในคอกสัตว์ นกแสดจับอยู่บนหอรระฆังกรองส่งสำเนียง ณ ที่นั้นมีคนไทร คนโพธิ์สูงใหญ่ ไถยินลวนมีเนนหม้า กล่าวคือที่ฝั่งศพต่าง ๆ อันแล เห็นควายเคื่อนฉาย ศพในที่เข่นนั้นก็ เป็นศพชวานาชาวไร่นั่นเอง ผู้ที่มีความรู้สึก ซึ่งเยือกเย็นใจอย่างไร แลรำพึงอย่างไรในหมู่ศพ ไถเขียนความในใจนั้นออกมาสู่กันดังต่อไปนี้"

จงวงรอบอักษรหน้าข้อความที่ถูกทวงที่สุด

- ก. กถามุข คือ เรื่องที่นำหน้า เป็นเรื่องของกวีที่เขาไปนั่งรำพึงในป่าช้า
 ข. กถามุขบรรยายถึงเรื่องพระรูปหนึ่งไปนั่งอยู่ในป่าช้า

ก. 3 ไม่ทองแกไข

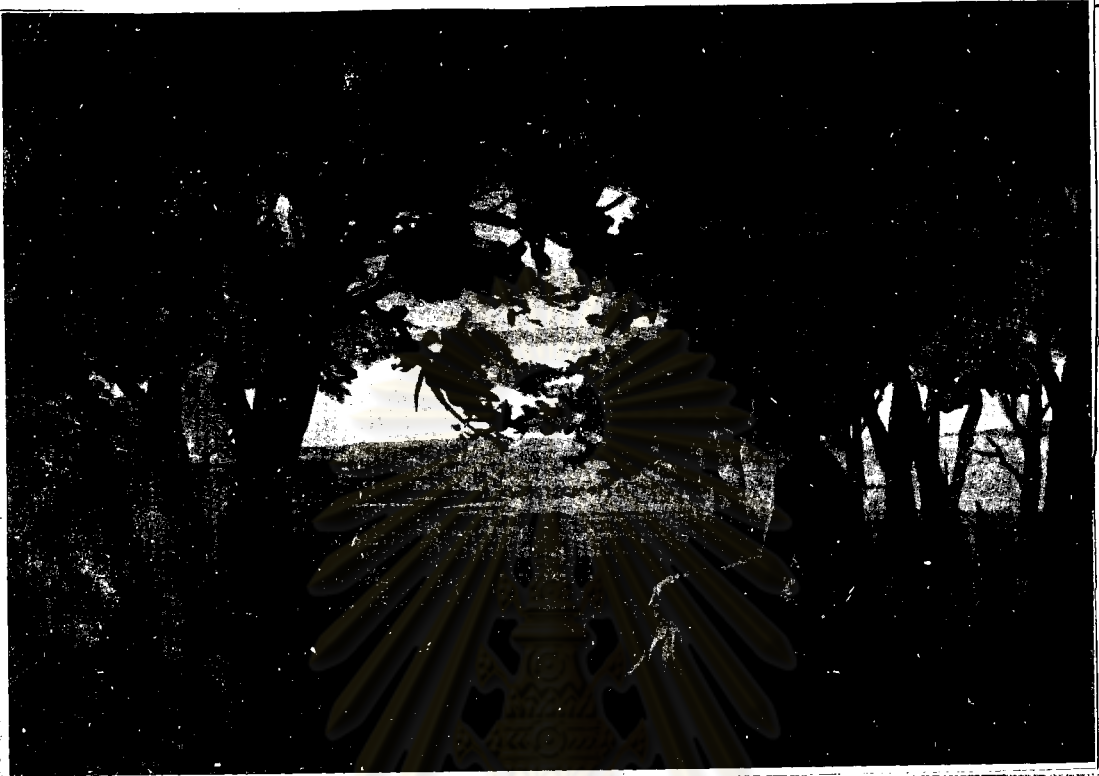
ก. 3 กลอนคอกสร้อยในกรอบที่ 2 ถอดคำประพันธ์ได้ดังนี้

ผู้ทองการความวิเวก (กวี) เขาไปนั่งอยู่ในป่าช้า ยามนั้นใกล้ค่ำเสียง
ระฆังดัง เหนงหงางมาแต่ไกล ชาวนาทาทางเหนื่อยอ่อน ต่างตอนฝูงวัวควาย
กลับบ้าน ตะวันลับขอบฟ้าลงแล้ว มีแต่ความมืดปกคลุมทั่วทุกแห่งหน และทิ้งให้
ชายผู้ทองการความวิเวกนั่งรำพึงอยู่คนเดียวในป่าชานั้น

จงวางรอบอักษรประจำข้อความที่ถูกต้อง

1. จากข้อความและรูปภาพ แสดงให้เห็นสภาพธรรมชาติอย่างไร
 - ก. ความวังเวงในยามค่ำ ข. ความวังเวงในยามรุ่งเช้า
2. "และทิ้งตนอยู่เปลี่ยวอยู่เดียวเอง" "ดู" หมายถึงใคร
 - ก. ผู้เขาไปนั่งรำพึงในป่าช้า (กวี) ข. ชาวนา

กรอบเริ่มแรก

ก. 4

คำแล้ว กวีได้นั่งคนเดียวในป่าช้า และได้รำพึงความรู้สึกในใจออกมาเป็นถ้อยคำ
ดังนี้

2. ยามเอื่อยยามนี้ ปฐพีมีคมัวทั่วสถาน
อากาศเย็นเยือกหนาวคราววิกาล สงกป่านป่าใหญ่โรสำเนียง
มีกแจจ้งหรือคกรระกรี้คกริง เรไรหรือรองขมระงมเสียด
คอกควายว้าววเกราะเปาะเปาะเพียง รุวาเสียดเกราะแหวแหวเออย

นักเรียนจะเห็นว่า ถ้อยคำบางคำของกวี นักเรียนอาจจะยังไม่เข้าใจ ครูขอ
อธิบายดังนี้

ปฐพี (อ่าน ปัด-ฐะ-พี) พื้นดิน "ปฐพี" มาจากภาษาบาลี "ปฐวี"

วิกาล หมายถึง เวลาค่ำ ฤๅสะกุกควย "ร"(วิการ) แปลว่า แผลง ผิดปกติ

เกราะ เครื่องสัญญาณ ทำควยไม้ ไซ้ตีหรือสั่นให้ดัง

นักเรียนคงพอจะรู้จักคำศัพท์ในข้อความนี้บ้างแล้ว ดังนั้นให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำ

ศัพท์ที่ตรงกับความหมายที่กำหนดให้

1. (ปฐพี, ทรพี) หมายถึงพื้นดิน
2. (วิการ, วิกาล) คือ เวลาค่ำ
3. (เกราะ, กระจัง) เครื่องสัญญาณ ทำควยไม้ ไซ้ตีหรือสั่นให้ดัง

กรอบเริ่มแรก

ก. 5

จากกรอบที่ 4 ให้นักเรียนดู ภาพ และตอบคำถามต่อไปนี้ โดยวงรอบคำตอบที่

ถูกต้อง

1. (ชานา, กวีผู้ทองการ ความวิเวก) นั่งอยู่คนเดียวในป่าช้า
2. ขณะนั้นเป็นเวลา (เช้า, ค่ำ)
3. บรรยากาศในขณะนั้น (อึกทึก, เงียบสงบ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รวม ก.4 ก.5 = ก.4

ก. 4 คำแล้ว กวีได้นั่งคนเดียวในป่าช้า และไคร่ฟังความรู้สึกในใจของตน ออกมาเป็นถ้อยคำ ดังนี้

2. ยามเขยยามนี้ ปฐพีมีคัมภีร์ทิวสถาน
 อากาศเย็นเยือกหนาวครววิกาล สังกปานปูใหญ่โรสำเนียง
 มีกแจจหรือคกรกรีกกริง เรโรหฺริงรองชรมระงมเสียง
 คอกควายว้าวรววเกราะเปาะเปาะเพียง รุรวเสียงเกราะแววแฉวแฉวเอย
 นักเรียนจะเห็นว่าคำบางคำนักเรียนอาจจะยังไม่เข้าใจ ครูขออธิบายดังนี้
 ปฐพี (อ่านว่า ปัก-ฐะ-พี) พื้นดิน "ปฐพี" มาจากภาษาบาลี "ปฐวี"
 "วิกาล" หมายถึง เวลาค่ำ "เกราะ" เครื่องสัญญาณทำควายไม่ใช่ที่หรือคันไถดัง
จงวงร่ออักษรประจำข้อที่ถูกต้อง

1. "ยามเขยยามนี้ ปฐพีมีคัมภีร์ทิวสถาน" ความมืดเริ่มปกคลุมที่ใด
 - ก. ป่าช้า
 - ข. ทุ่งแห่งหน
2. "คอกควายว้าวรววเกราะเปาะเปาะเพียง รุรวเสียงเกราะแววแฉวแฉวเอย
 หมายความว่า "กวีได้ยินเสียงที่เกราะเพื่อทอนว้าวควายเขาคอกคังแฉว ๆ มา
 ก. ไช
- ข. ไม่ใช่

กรอบเริ่มแรก

ก. 6 ขณะนั้น พระจันทร์ลอยดวงเด่นอยู่ตรงหอรระฆังอันสูงตระหง่านบังแสงจันทร์
 ภาวไฉนเสียงนกแสกอันจับอยู่บนยอดหอรระฆังส่งเสียงร้อง ทำให้เกิดความคิด
 ขึ้นในใจดังนี้

3. นกเอี้ยงนกลูก	จับจองร้องแจกเพียงแฉกขวัญ
อยู่บนยอดหอรระฆังบังแสงจันทร์	มีเดาวัลย์รุงรังถึงหลังคา
เหมือนมันฟ้องดวงจันทร์ให้มันดู	คนมาสู่ของพิภพมันรักษา
ถือ เป็นที่รโหฐานนมนานมา	ให้เลื่อมมาสุกสันต์ของมันเอ๋ย

ซึ่งถกความได้ว่า

(คือนั้น เคือนหงาย) ภาวผู้ทอการความวิเวก ไฉนนกลูกร้องแจก ๆ
 ฟังแล้วชวนขวัญหาย อยู่บนยอดหอรระฆังอันสูงตระหง่านบังแสงจันทร์ และมีเดาวัลย์พันอยู่
 อย่างรุงรัง คลายกับจะฟ้องดวงจันทร์ว่ามีคนมาบุกรุกบ้านสวนตัว ทำให้มันคลาย
 ความสงบสุข

ข้อความในกลอนคอกสร้อย มีคำศัพท์ที่จะต้องแนะนำให้นักเรียนรู้จักดังนี้

นกลูก	เป็นนกลูกกลางคืนจำพวกหนึ่ง ออกเที่ยวหากินกลางคืน คนโบราณถือว่า เป็นทศพญายม
แฉก	เลือกไป ไถไป ถาไป ในความว่า แฉกขวัญ นั้นหมายถึงทำให้ขวัญเสีย ทำให้ตกใจ
ของ	ที่อยู่
รโหฐาน	ที่เฉพาะส่วนตัวมาจากคำรโห-ลับ เฉพาะ ฐาน-ที่ ในที่นี้หมายถึงที่ เฉพาะ, ที่ส่วนตัว
สันต์	ความสงบ เป็นคำบาลี คำสันสกฤตว่า ศานต์

จงนำอักษรประจำข้อความทางขวามือ มาเติม ให้ตรงกับคำตอบทางซ้ายมือ

ซ้าย

ขวา

- ___ 1. ทศพญายม
- ___ 2. ที่อยู่
- ___ 3. ที่ส่วนตัว
- ___ 4. ความสงบ

ก. รโหฐาน	จ. นกลูก
ข. แฉก	ฉ. มาสุก
ค. สันต์	
ง. ของ	

กรอบเริ่มแรก

ก. 7

จงพิจารณาจากรูปและความรู้ที่ได้มาจากกรอบที่ 6 แล้ว ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

จงขีดเส้นใต้คำตอบที่ถูกต้อง

1. คินนินเป็นคิน (เคื่อนมค, เคื่อนหงาย) กวีเขาไปนั่งรำพึงอยู่ในป่าซา
2. ขอความในกลอนคอกสรอยในกรอบที่ 6 กล่าวถึงอะไร ให้ขีดเส้นใต้คำตอบ

นี้

- ก. นกแสกถูกรบกวนความสงบสุขจากคนแปลกหน้า
- ข. นกแสกดีใจที่คนแปลกหน้านานั่งอยู่เป็นเพื่อน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบเริ่มแรก

ก.8 รอบ ๆ บริเวณป่าช้านั้น มีคนไพร่และคนโพธิ์อันมีหุดมฝั่งศพของชาวนา
เรียงรายไต่คนไม้เหล่านั้น ก็มีความรู้สึกในใจดังนี้

4.	คนเอ๋ยคนไพร่	สูงใหญ่ร่ากายย่อยหยะยา
	และคนโพธิ์พุ่มแจแจฉายา	มีเนินหญ้าไต่คนเคลื่อนกล่นไป
	ลวนร่างคนในเขตประเทศนี้	คุษณอนราย ณ ภายไต่
	แห่งหุดมดึกดานสลครระทกใจ	เรายังไกลหุดมนั้นทุกวันเอ๋ย

คำศัพท์

คุษณ	ความนิ่ง	คุษณภาพ	ความนิ่งเฉย
------	----------	---------	-------------

จงวงรอบอักษรประจำคำตอบที่ถูกต้อง

"คุษณอนราย ณ ภายไต่" ขอความที่ซึ่กเส่นไต่นี้หมายถึง

ก. ความยินดี	ข. ความนิ่งเฉย
--------------	----------------

กรอบเริ่มแรก

ก. 9

จากกรอบที่ 8 จงเลือกข้อความ ก. หรือ ข. ที่มีคำบรรยายตรงกับรูปนี้

ข้อ ก. ยามนี้ ทุกหนแห่งมืดหมก อากาศยามค่ำคืนเย็น เยือกเจี๊ยบสังค
ราวกับอยู่ในป่าใหญ่ มีแต่เสียงจิ้งหรีดเรไรร้อง

ข้อ ข. ไทคนไทรย้อยและคนโพธิ์ที่แผสาขาเป็นพุ่มเตี้ย มีเนินหญ้ามาก
มาย อันเป็นหลุมฝังศพชาวนา รางเหล่านั่นนอนสงบนิ่งเรียงราย

ตอบ _____

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รวม ก.8 ก.9 = ก.6

ก.6 รอบ ๆ บุรี เวณป่าช้านั้น มีคน ไทร และ คนโพธิ์อันมีหลุมฝังศพของชาวนา
เรียงรายอยู่ใต้ต้นไม้เหล่านั้น ก็มีความรู้สึกในใจดังนี้

4. คนเอ๋ยคน ไทร	สูงใหญ่ รากย้อย ห้อย กระจ่าง
และคนโพธิ์พุ่มแจ่มฉายา	มีเนินหญ้าใต้คน เกือบนอนกลนไป
ลวนร่างคนในเขตประเทศนี้	คุณน้อมนร่าย ณ ภายใต
แห่งหลุมลึกลานสลกกระทาใจ	เรายังไกลหลุมนั้นทุกวันเอ๋ย

คำศัพท์ คุณน้อม - ความน้อม - คุณน้อมภาพ - ความน้อมเฉย

จงวงรอบอักษรประจำคำตอบที่ถูกคองที่สุด

- ก. ชาวนาอนอยู่ใต้หลุมฝังศพด้วยความคุณน้อม
- ข. ชาวนาอนอยู่ใต้คน ไทร และคนโพธิ์
- ค. หลุมฝังศพซึ่งปกคลุมด้วยหญ้านั้น มีร่างชาวนาอนอยู่อย่างสงบ

กรอบเริ่มแรก

ก. 12

จากกรอบที่ 11 อาจจะถ่ายทอดความคิดของทวีได้ดังนี้

ผู้ที่ควรวินิจฉัยแยกกับ ย่อมหมกหมวงทอลิ่งทั้งปวง ถึงจะมีเสียงนกแอนลม ซึ่งทำรังอยู่ข้าง ๆ โรงฟาง เสียงไกขันแข่งกับเสียงนกคูเหว้า ที่เหมือนกับจะ มาปลุกร่างกายที่นอนรายเรียงตามหลุมฝังศพ ร่างนั้นก็ไมอาจพลิกฟื้นตื่นขึ้นมารับรู้เสียงใด ๆ เลย

จงตอบคำถามโดยขีดเส้นใต้คำตอบที่ถูกต้อง หรือขีดเส้นใต้อักษรประจำข้อความที่ถูกต้อง

1. กลอนคอกสร้อยบทนี้บรรยายถึงคนตายแล้วยอมเป็นอย่างไร
(เป็นผู้คอยปลุกโหนกนางแอนคัน, หมกหมวงกังวล, เป็นเหยื่อของไกของนกรมารุมจิกกินซากศพ)
2. กลอนคอกสร้อยบทใด เป็นใจความสำคัญของกลอนบทนี้
 - ก. หมกเหยหมกหวง หมกควงวิญญาณลาญสลาย
 - ข. ถึงลมเขารวนชั้นรันสบาย เตือนนกแอนลมฉายแผกสำเนียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบเริ่มแรก

ก.13 นอกจากคนตายจะปลุกไม้คั้นแล้ว ยังต้องทอดทิ้งสิ่งต่าง ๆ ไว้ข้างหลัง
ทิ้งคำรำพึงของกวีต่อไปนี้

6. ทอดเอ๋ยทอดทิ้ง ยามหนาวจึงไฟล้อมอยู่พร้อมหน้า
ทิ้งเพื่อนยากแม่เหยาหาชาวปลา ทุกเวลาเขาเย็น เป็นนรินทร์
ทิ้งทั้งหนูน้อยรอรอรอรับ เห็นพอกลับปลื้มเปรมเกษมสันต์
เขากอดคอจ้อเลาะเสนาะกรรม สาร์พันทอดทิ้งทุกสิ่งเอ๋ย

มีคำศัพท์ของอธิบายต่อไปนี้คือ

แม่เหยา แม่เรือน เมีย

นรินทร์ เสมอไป ไม่มีที่สุด นир (ไม่มี) + อันตร (ระหว่าง) แปล
ตามความว่า ไม่มีระหว่าง ไม่เวน

ดังนั้น ทรายใดที่โลกนี้ยังคงอยู่ ผู้หญิงยอมได้รับการยกย่องให้เป็นแม่เรือน
(แม่เหยา, แม่ยานาง) ไม่มีที่สุด (นรินทร์, กัปป์กัลป์)

กรอบเริ่มแรก

ก. 14

จากกรอบที่ 13 มีใจความดังนี้

ผู้ตายยอมทอดทิ้งสิ่งที่ตนเคยมีเคยเป็น ทอดทิ้งครอบครัวที่เคยอยู่กับ
พร้อมหน้า เคียงเคียงไผ่ยามหนาวหนาวด้วยกัน ทิ้งภรรยาผู้คอยปรนนิบัติทุกคำเขา
ทิ้งหนูน้อย (ลูก ๆ) เมื่อเห็นพ่อกลับจากงานก็วิ่งรอย ๆ มารับอย่างดีใจ
พร้อมกับเขากอดคอพูดอเลาะ เขายอมทอดทิ้งทุกสิ่งทุกอย่าง .

จงกาบาทลงบนอักษรประจำข้อที่ถูกทองที่สุด

- ก. ทิ้งเพื่อนยากแม่เหยาหาชาวปลา
- ข. สสารพันทอดทิ้งทุกสิ่งเฮย
- ค. ทิ้งทั้งหนูน้อยรอยรอยรับ
- ง. ไม่มีคำตอบที่ถูกทอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก.13 + 14 เป็น ก.9

ก.9 นอกจากคนตายจะปลุกไม่ตื่นแล้วยังทอดทิ้งสิ่งต่าง ๆ ไว้ข้างหลัง ดังคำ
รำพึงของกวีต่อไปนี้

6. ทอดเอ๋ยทอดทิ้ง ยามหนาวผิงไฟล้อมอยู่พร้อมหน้า
ทิ้งเพื่อนยากแม่เหยาหาชาวปลา ทุกเวลาเขาเอนเป็นนรินทร์
ทิ้งทั้งหนูนอยรอรอยรับ เห็นพอกลับปลัดมแปรมเกษมสันต์
เขากอดคอขอเลาะเสนาะกรรณ สารพันทอดทิ้งทุกสิ่งเอย
กลอนบทนี้มีใจความว่า ผู้ตายยอมทอดทิ้งสิ่งที่ตนเคยมีเคยเป็น ทอดทิ้ง
ครอบครัวที่เคยอยู่กันพร้อมหน้า เหย็นผิงไฟล้อมหน้าหนาวด้วยกัน ทิ้งภรรยา
(แม่เหยา) ผู้คอยปรนนิบัติทุกคว้เรา ทิ้งทั้งหนูนอย (ลูก ๆ) เมื่อเห็นพอกลับ
จากงานก็วิ่งมารับอย่างดีใจ พร้อมกับเขากอดคอพุดคอเลาะ เขายอมทอดทิ้ง
ทุกอย่าง

จงกากบาทบนอักษรประจำข้อที่ถูกข้อที่สุด

ขอความใดแสดงถึงใจความทั้งหมดของกลอนคอกสร้อยบทนี้

- ก. ทิ้งเพื่อนยากแม่เหยาหาชาวปลา ข. สารพันทอดทิ้งทุกสิ่งเอย
ค. ทิ้งทั้งหนูนอยรอรอยรับ

กรอบเริ่มแรก

ก. 15

กวีได้คิดถึงงานของชาวนาที่เคยทำว่า

7.

กองเอยกองข้าว

เกิดเพราะการเก็บเกี่ยวด้วยเคียวใคร
เขาก็นับโคกระบือถือคันไถ

ยักหางยามยักไปตามใจจิ้งจก

คำศัพท์

หางยาม

จิ้งจก

หางไถตอนที่มือถือ

ความคิด

กองสูงราวโรงนาถึงน้ำใคร

ใครเล่าไถคราดพื้นพื้นแผ่นดิน
สำราญใจตามเขตประเทศดิน

หางยามฉินตามใจ เพราะใครเอย

กรอบเริ่มแรก

ก. 16

จากกรอบที่ 15 กลอนคอกสร้อยบทที่ 7 มีใจความว่า
 กองข้าที่สูงเกือบเท่าโรมานัน เกิดเพราะการเก็บเกี่ยวด้วยใคร
 เล่า (ถ้ามิใช่ชาวนา) ใครเล่าที่ไถครากพลิกพื้นแผ่นดิน ยามเช้าชาวนาเหล่านี้
 ก็เคยขับโค กระบือ ลากคันไถ มีความสุขใจตามภาษาชาวนา ถือทางใดเบื้อง
 ยักให้เลี้ยวไปตามทองการ

จงบอกว่า ถูก หรือผิด

1. ทางใดตอนที่มือถือเรียวกว่า คันยาม

ก. ถูก

ข. ผิด

2. จินต ตักมาจากคำว่า อาจินต แปลว่า เสมอ ๆ

3. ขอความคอบไปนี้มีความที่แสดงถึงการงานและชีวิตของชาวนา เช่น

เกี่ยวกับกลอนคอกสร้อยบทที่ 7 "มาซีพวกเราหนุ่มสาวเราชาวนา เขาคันขึ้น
 มาแบกไถไล่ควายออกกลางทุ่ง เก็บคอกโสนโอ้อโอไว้เกือบกระบุง เก็บยอด
 ผักบุ้ง ไ่ว้จิม้นำพริกแมงคากา"

ก. ถูก

ข. ผิด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 15 + ก. 16 = ก. 10

ก. 10 กวีได้คิดถึงการทำงานของชาวที่เคยทำว่า

กองเอยกองข้าว	กองสูงราวโรงนาบึงน้ำใคร
เกิดเพราะการเก็บเกี่ยวด้วยเคียวใคร	ใครเล่าได้คราดขึ้นเนินแผ่นดิน
เข่าก้มโขกระบือถือคันไถ	สำราญใจตามเขตประเทศถิ่น
ยัดหางยามยักไปตามใจจิ้งจก	หางยามผินตามใจเพราะใครเอย

คำศัพท์

- หางยาม - คือหางไถตอนที่มือถือ
- จิ้งจก - ความคิดมาจากคำว่า จินตนา - ส่วนคำว่า "อาจิน" แปลว่า เสมอ ๆ

จงบอกว่าคุณหรือผิ

๑. "ยัดหางยามยักไปตามใจจิ้งจก" หมายความว่า "มือคอยยัดหางยามให้เลี้ยวไปตามต้องการ"

ก. ถูก

ข. ผิด

กรอบเริ่มแรก

ก. 17

ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดเป็นใจความรวมของกลอนคอกสร้อยบทที่ 5 - 7

- ก. หมกเอยหมกหวง หมกควงวิญญาณลาญสลาย
- ข. เกิดเพราะการเก็บเกี่ยวด้วยเกี่ยวใคร ใครเล่าไถคราดพื้นพื้นแผ่นดิน
- ค. สารพันทอดทิ้งทุกสิ่งเอย

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 17 เป็น ก. 11

ก. 11 จากกลอนคอกสร้อยบทที่ 5 - 7 ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว สรุปได้ความว่า ชาวนาเมื่อตายแล้วยอมหมกหวงและทอดทิ้งครอบครัวและการทำงานไว้เบื้องหลัง

ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดเป็นใจความรวมของกลอนคอกสร้อยบทที่ 5 - 7

- ก. คนตายแล้วยอมหมกหวงและทอดทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไป
- ข. การงานของชาวนาคือการทำนา เพื่อเลี้ยงดูครอบครัว
- ค. ชาวนามีความสุขใจตามสภาพของตน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบเริ่มแรก

- ก. 19 จากกรอบที่ 18 กลอนคอกสร้อยบทที่ 8 มีความดังนี้
- เจ้าท้าวทะเยอทะยานที่อยู่ในใจของชาเฮย เจ้าอย่าได้คิดดูถูกงานของ
ชาวนา และสิ่งที่เขาเป็นเจ้าของครอบครองอย่างขึ้นบาน มีความสุขเรียบ ๆ
มีความเป็นไปไม่แปลกประหลาดอะไร ของอย่าได้ผูกเขาระเหยเราะรานกุ่ม
ความเป็นอยู่ของเหล่าชาวนาผู้เป็นเพื่อนของชาเลย
1. จงชี้คเส้นโยงคำศัพท์กับคำตอบที่ให้ไว้

1. ปวัตติ	ก. พิสดาร
2. วิถถาร	ข. ประวัติ
	ค. ทะเยอทะยาน
 2. ข้อใดมีใจความตรงกับกลอนคอกสร้อยบทนี้

"เขาเป็นสุข เรียบเรียบเจียบสังค มีปวัตติเป็นไปไม่วิถถาร"

 - ก. ชาวนามีเกียรติประวัติไม่แปลกพิสดารอะไร
 - ข. ชาวนามีความเป็นอยู่ธรรมดาและมีความสุข
 3. "ขออย่าได้เหยเราะรานผูกเราะราน" ผู้พูดขอไม่ให้ใครผูกเขาระเราะรานใคร"
 - ก. ข้อท้าวทะเยอทะยานไม่ให้คิดดูถูกชาวนา
 - ข. ขอชาวนาไม่ให้ดูถูกตนเอง
 4. จากรูป ผู้ชายที่ยืนอยู่นั้นเป็นตัวแทนของใคร

ก. กวี	ข. ความทะเยอทะยาน
--------	-------------------

ก. 12 กวีเมื่อเห็นสภาพยากไร้อนาถาของชาวนา ก็เกิดความรู้สึกขึ้นในใจดังนี้

8. ท้าวเฮยท้าวหะยาน อย่าบันทาลคลใจให้ไผ่ฝัน
 คุณกกิจชาวนาสารพัน และความครอบครองกันอันชันมาน
 เขาเป็นสุข เรียบเรียบเงียบสงัด มีปวัคคีเป็นไปไม่วิตถาร
 ขออย่าไคเยยเยาะพุกเราะราน ดูหมิ่นการ เป็นอยู่เพื่อนกูเฮย

 มีใจความว

 เจ้าท้าวหะยานที่อยู่ในใจของชาเฮย เจ้าอย่าไคคิคุณกกิจงานของ
 ชาวนาและสิ่งทีชาวนาเขาเป็นเจ้าของครอบครองอย่างชันมานมีความสุข
 เรียบ ฐ มีความเป็นไป (ปวัคคี) ไม่แปลก (วิตถาร) อะไร ขออย่าไค
 เยาะเย้ยเราะรานดูหมิ่นความเป็นอยู่ของเขาย เป็น เพื่อนของชาเลย

จึงชี้คุณกกิจหาขอความที่ถุกและชี้คณิศหาขอความที่ผิด

-1. "มีปวัคคีเป็นไปไม่วิตถาร" หมายความว่ามีความเป็นอยู่อย่างธรรมดาสามัญ
-2. จากรูปผู้ชายที่ยืนอยู่นั้น เป็นตัวแทนของกวี
-3. และความครอบครองกันอันชันมาน หมายถึงความเป็นอยู่อย่างสุขสงบ
-4. "ขออย่าไคเยยเยาะพุกเราะราน" ผู้พูดขอให้ท้าวหะยานอย่าดูถูกชาวนา

กรอบเริ่มแรก

- ก. 21 อันมีใจความที่ถอดใจจาก ก. 20 ว่า
 ความมีสกุลสูงทำให้เกิดความเยอหยิ่งลำพอง อำนาจทำให้เกิดสง่าราศรี
 ความงามทำให้เกิดไมตรีต่อกัน ความร่ำรวยบันดาลให้เกิดความสุขสมปรารถนา
 ทุกประการ ทุกอย่างทั้งสิ้นล้วนรอคอยความแตกดับและมาจบลงที่หลุมฝังศพทั้งนั้น
1. จากรูปและข้อความในกลอนคอกสร้อย ข้อความใดแสดงใจความทั้งหมดของ
 กลอนคอกสร้อยบทนี้ จงกากบาทอักษรประจำข้อนั้น
- ก. สกุลเอยสกุลสูง ชักจูงจิตฟูชูศักดิ์ศรี
 ข. อำนาจนำความสง่าอาอินทรีย์ ความงามนำให้มีไมตรีกัน
 ค. ความร่ำรวยอวยสุขให้ทุกอย่าง เหลลานีทางรอกตายทำลายชั้นซ์
 ง. วิถีแห่งเกียรติยศทั้งหมดนั้น แคลวนผันมาประจบหลุมศพเอย
2. "เหลลานีทางรอกตายทำลายชั้นซ์" "เหลลานี" หมายถึงอะไร
- ก. สกุลสูง อำนาจ
 ข. ความงาม ความร่ำรวย
 ค. เกียรติยศ เกียรติศักดิ์
 ง. ขอ ก. ข. และ ค.
3. จากรูปในกรอบที่ 20 ข้อความใดพรรณารูปนี้ได้ดีที่สุด
- ก. อำนาจนำความสง่าอาอินทรีย์ ความงามนำให้มีไมตรีกัน
 ข. วิถีแห่งเกียรติยศทั้งหมดนั้น แคลวนผันมาประจบหลุมศพเอย

รวม ก. 20 ก. 21 = ก. 13

ก. 13 กวีได้คิดเปรียบเทียบชาวนากับคนมีสกุลสูงว่า

9. สกุดเอยสกุดสูง	ชักจูงจิตพหูสูตักศิตรี
อำนาจนำความสง่าอาอินทรีย์	ความงามนำให้มิใคร่รักกัน
ความร่ำรวยอวยสุขให้ทุกอย่าง	เหล่านี้ทางรอดตายทำลายชั้น
วิถีแห่งเกียรติยศทั้งหมดนั้น	แคลวณันมาประจบหลุมศพเอย

คำศัพท์ ชั้น - ตัว หมู่ ร่างกาย

จงวางรอบอักษรประจำข้อความที่ถูกต้องที่สุด

"ความร่ำรวยอวยสุขให้ทุกอย่าง เหล่านี้ทางรอดตายทำลายชั้น"
 หมายความว่า ทุกอย่างที่ประกอบกันขึ้นเป็นรูปร่าง หรือสิ่งของ ย่อมรอการ
 แรกทำลายทั้งสิ้น ใช่หรือไม่

ก. ใช่

ข. ไม่ใช่

กรอบเริ่มแรก

- ก. 23 และกวี่ไต่คิดทอไปอีกว่า
 11. ที่เอยที่ระลึก ถึงอชังงามลบในภพพัน
 กไม่ชวนชีพที่คับใหลลับคั้น เสียงชมชื่น เชิดชูคุณผู้ตาย
 เสียงประกาศ เกียรติเอิกเกริกลั่น จะกระเทือนถึงกรรมนั้นอย่าหมาย
 ลวนเป็นคุณแกผู้ยังไม่วางวาย ชูเกียรติญาติไปภายภาคหน้าเอย
- คำศัพท์
 อธิก ยิ่งใหญ่ มาก

กรอบเริ่มแรก

ก. 24 จากกรอบที่ 23 มีความว่า

ที่ระลึกใด ๆ ถึงแม้จะสร้างอย่างยิ่งใหญ่กว่าใครในโลก ก็ไม่อาจจะทำให้ผู้ตายฟื้นขึ้นมาชื่นชมใด เสียงสรรเสริญคุณงามความดีอย่างกึกก้องจะกระเทือนไปถึงผู้ตายก็หาไม่ ที่ระลึกเหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องเซ็กฐ์เกียรติยศไปภายภาคหน้า แก่ญาติที่มีชีวิตอยู่เท่านั้น

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดเป็นใจความรวมทั้งหมดของกลอนคอกสร้อยบทนี้

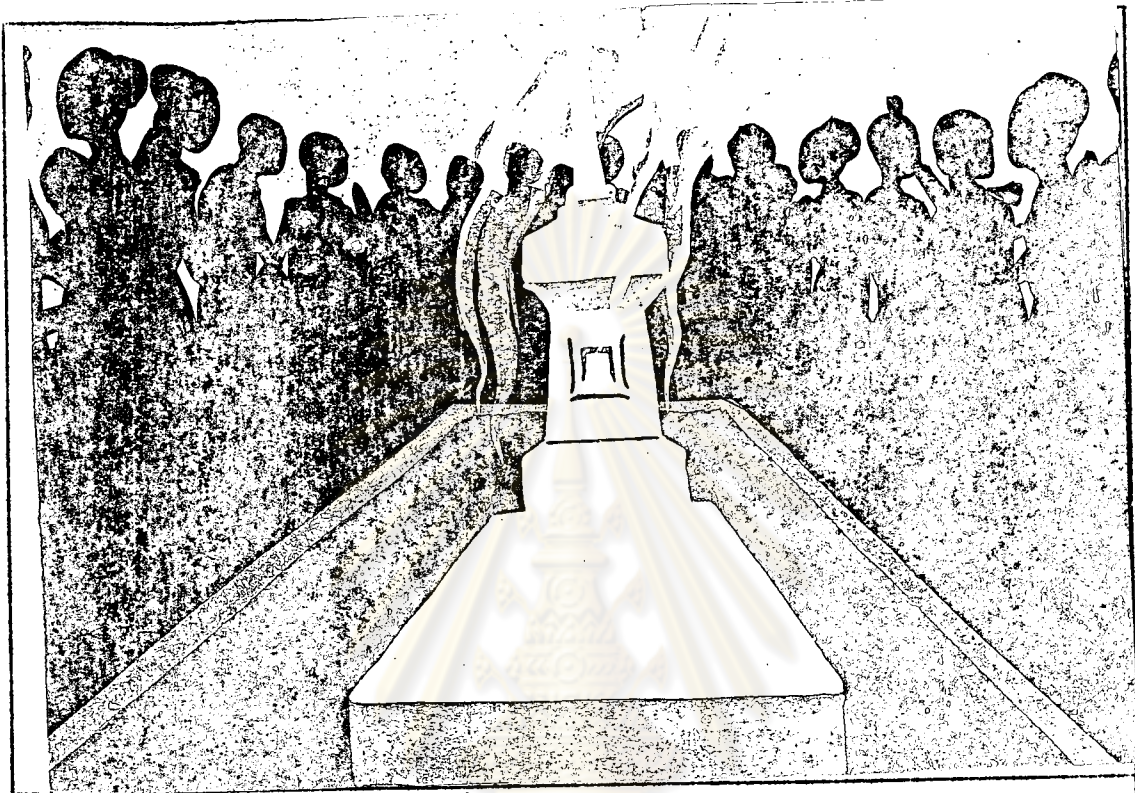
- ก. ที่เอ๋ยที่ระลึก ถึงอิ้งงามสบในภพพื้น
- ข. ก็ไม่ชวนชีพที่คับใ้กลับคืน เสียงชมชื่นเซ็กฐ์คุณผู้ตาย
- ค. ล้วนเป็นคุณแก่ผู้ยังไม่วางวาย ฐ์เกียรติยศไปภายภาคหน้าเอ๋ย
- ง. ขอ ก. และ ค.

2. กลอนคอกสร้อยบทนี้ให้ข้อคิดควาอย่างไร

- ก. การสร้างอนุสรณ์อันยิ่งใหญ่อุทิศให้แก่อุ้ตาย ย่อมเป็นเกียรติแก่ญาติ
- ข. การสร้างอนุสรณ์อันยิ่งใหญ่ ย่อมเป็นเกียรติแก่อุ้ตาย
- ค. การสร้างอนุสรณ์อันยิ่งใหญ่อุทิศแก่อุ้ตาย เพื่อแสดงความกตัญญู
- ง. ขอ ข. และ ค. รวมกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รวม ก. 23 ก. 24 = ก. 15

ก. 15 และกวีโคคิททอ ไปอีกกว่า

11. ที่เอยที่ระลึก ถึงอิ้งงามลบในภพพื้น
 ก็ไม่ชวนชีพที่ดับไห้กลับคืน เสียงชมชื่น เชิดชูคุณผู้ตาย
 เสียงประกาศเกียรติเอิกฉาริกลั่น จะกระเทือนถึงกรรมนั้นอย่าหมาย
 ลวนเป็นคุณแก่ผู้ยังไม่วางวาย ชูเกียรติญาติไปภายภาคหน้าเอย
 กลอนคอกสรอยบพที่มีคำศัพท์ที่นาสนใจคือ

อชีก - ยิงใหญ่มาก งามลบ - งามมากกว่าใคร ๆ

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

กลอนคอกสรอยบพนี้ให้ขอคิควาอย่างไร

- ก. การสร้างอนุสรณ์อันยิ่งใหญ่ยอมเป็นเกียรติแก่ผู้ตาย
- ข. การสร้างอนุสรณ์อันยิ่งใหญ่ อุทิศให้แก่ผู้ตาย ยอมเป็นเกียรติแก่ญาติ
- ค. การสร้างอนุสรณ์อันยิ่งใหญ่อุทิศแก่ผู้ตาย เพื่อแสดงความกตัญญู

เพิ่ม ก. 16

- ก. 16 จงวงกลมรอบอักษรประจำข้อที่ถูกทอง
กลอนคอกสร้อยบทที่ 8 - 11 ให้ความคิดอย่างไร
- ก. ชวานามีความสุขสงบตามสภาพของตน
 - ข. ผู้มักใหญ่ใฝ่สูงและผู้มั่งคั่งมักถูกหมิ่นความเป็นอยู่ของชวานา
 - ค. ถึงแม้จะมีฐานะสูงหรือต่ำ ในที่สุดก็จะมาพบกันที่หลุมศพทั้งนั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบเริ่มแรก

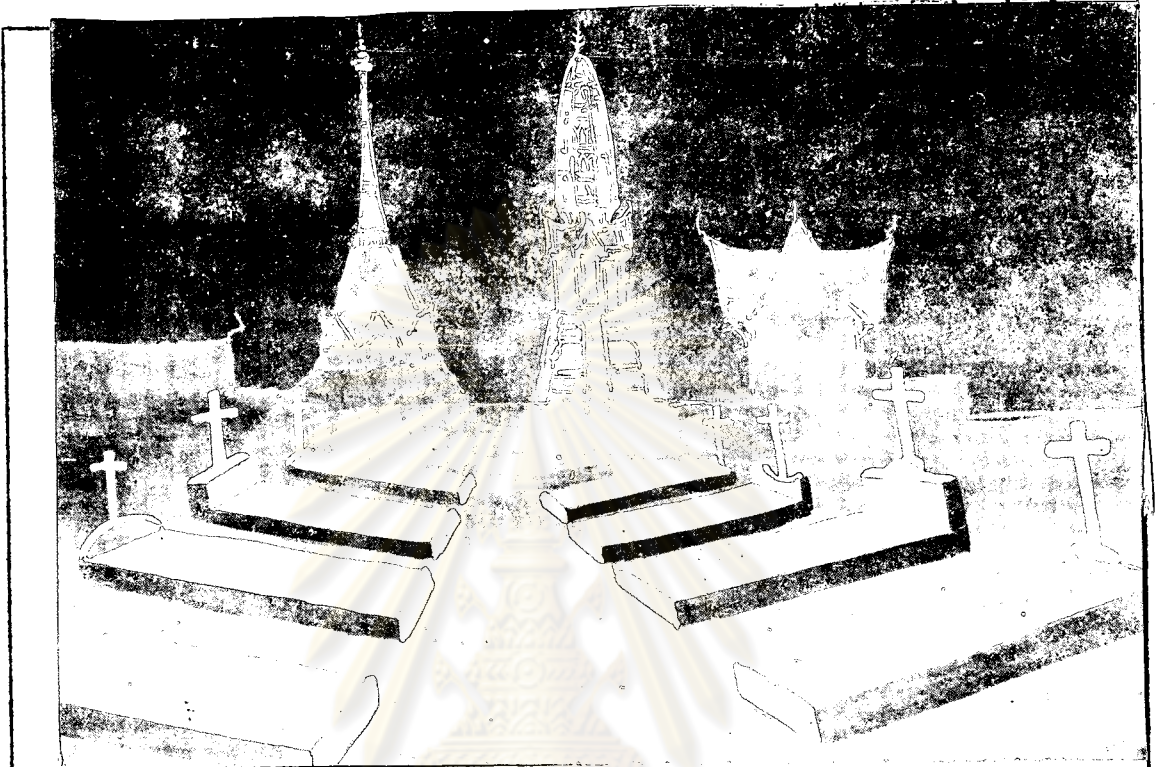

- ก. 27 จาก ก.26 กลอนทอกลสรอยนั้นมีความว่า
 ดินที่ซากศพเหล่านั้นนอนจมเรียงรายอยู่ ออย่าเพิ่งดูถูกว่าเป็นที่คำทอย อาจ
 จะเป็นที่มิชื่อเสียงในกาลก่อน หรือเคยมีเจดีย์ครอบพระศพแห่งพระเจ้าจักรพรรดิ
 มหาราชในสมัยก่อนกาลนั้นก็เป็นที่
จงวงรอบอักษรหน้าข้อความที่ถูกทอ
1. "อย่าดูถูกดินนี้ว่าที่ทราม" "ดินนี้" หมายถึงที่ไหน

ก. หมู่บ้าน	ข. ป่าช้า
ค. วัด	ง. สนามรบ
 2. เพราะเหตุใด "ดินนี้" อาจมีชื่อเสียงในสมัยก่อน

ก. เพราะอาจเคยเป็นพระราชวังของพระมหากษัตริย์	ข. เพราะอาจเคยเป็นที่ฝังพระศพของพระมหากษัตริย์
ค. เพราะอาจเคยเป็นสนามรบของวีรกรรมไทย	ง. เพราะอาจเคยเป็นที่พระนเรศวรมหาราชกระทำยุทธหัตถีมาก่อน

กรอมแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 27 - ก. 2

ก. 2 จากกรอม 1 กลอนคอกสรอยนั้นมีความว่า
 ถิ่นที่ซากศพ เหลานั้นนอนจมเรียงรายอยู่ ออย่าเพิ่งดูถูกว่าเป็นที่คำตอย อาจ
 จะเป็นที่มีชื่อเสียงในกาลก่อน หรือเคยมีเจดีย์ครอบพระศพแห่งพระเจ้าจักรพรรดิ
 มหาราชในสมัยก่อนกาลนั้นก็เป็นที่

จงวงรอบอักษรประจำข้อความที่ถูกทอง

1. "อย่าดูถูกถิ่นนี้ว่าที่ทราม" "ถิ่นนี้" หมายถึงที่ไหน

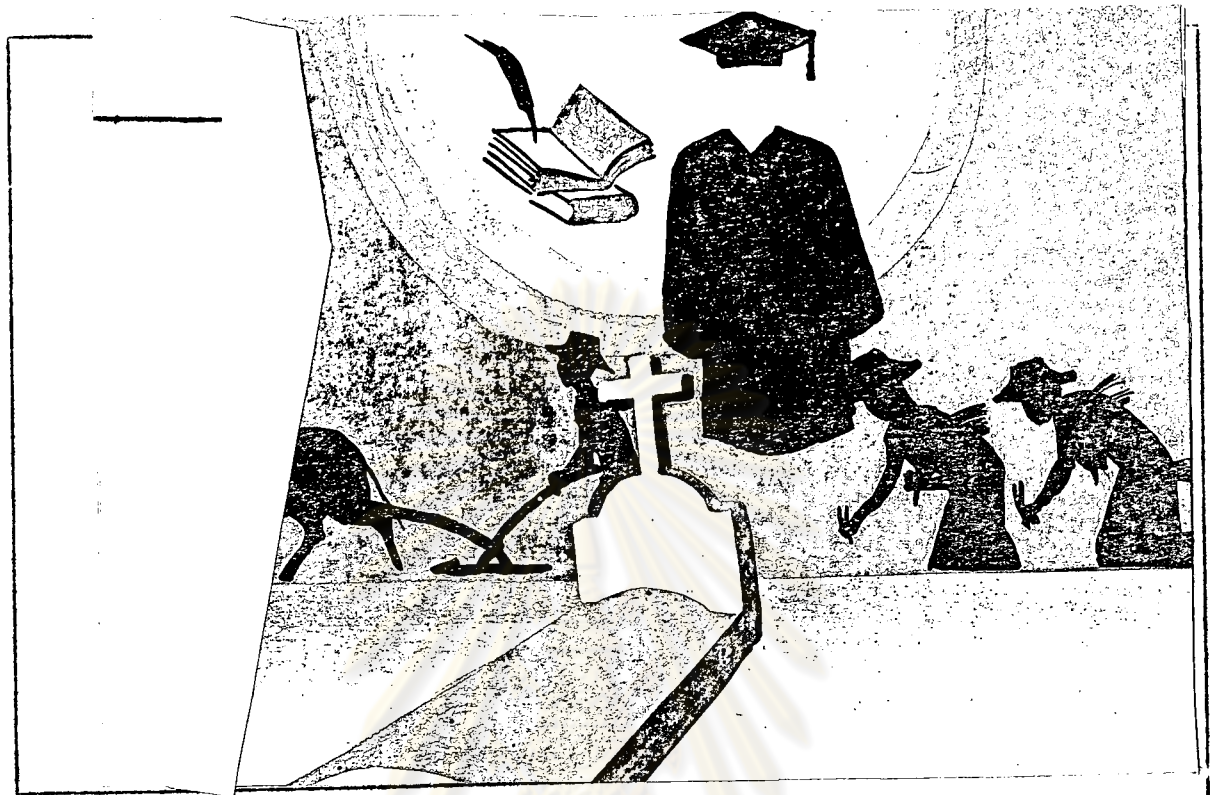
ก. หมู่บ้าน

ข. ป่าช้า

ค. วัด

ง. สนามรบ

กรอบเริ่มแรก

ก. 28

13. ความเคยความรู้
หมดโอกาสที่จะรู้ต่อไป
อันความยากหากให้ใครศึกษา
หมดทุกขชดทุกแต่ก็จคิดหากิน
- เป็นเครื่องชี้ทางสว่างไสว
ละหวงโยบายากรสูงสูด
บนปัญญาความรู้ยูแคถิ่น
กระแสวิญญานเงินเพียงนั้นเคย

ใจความ

ความรู้เคยเป็นเครื่องให้ปัญญาแก่ผู้ได้รับการศึกษา พอเป็นผู้ตายแล้ว
ยอมหมดโอกาสที่จะรู้ ละความหวงโยบายากรทั้งหมดลงสู่หลุมฝังศพ พวกชวานา
เพราะความยากจนทำให้ไม่ได้รับการศึกษา จึงมีความรู้อยู่แคเรื่องราวในภูมิจาน
บวญเกิด เมื่อตายแล้ว เขาเหล่านั้นก็ยอมหมดทุกข ไม่ทองคิดถึงเรื่องหาใส่ปาก
ใส่ทองอีกต่อไป

จงกากบาทลงบนอักษรประจำข้อความที่ถูกทอง

- ก. "อันความยากหากให้ใครศึกษา" หมายถึง ความยากจนของชวานาทำให้ไม่ใ้
รับการการศึกษา
ข. "หมดโอกาสที่จะรู้ต่อไป" หมวยความว่า ไม่มีโอกาสที่จะรู้สิ่งใ้ใครใ้คิดทองไป
ค. จากรูป กดูนทองสรอยบหนี ใ้ความมิดควาคนที่ใ้ได้รับการศึกษาและไมใ้ใครใ้
การศึกษายอมหมดความทุกข เมื่อลงสู่หลุมฝังศพแล้ว

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 28 - ก. 3

ก. 3

13. ความเอยความรู เป็นเครื่องชี้ทางสว่างไสว
 หมกโอกาสที่จะชี้ต่อไปนี้ ละหวงโยอยากถูกลงสู่ดิน
 อันความยากหากให้ไว้ศึกษา ยนปัญญาความรูอยู่แคดิน
 หมกทุกขชลูกแต่กิจคึกหากิน กระแสวิญญาณังนึ่งเพียงนั้นเอย

กลอนคอกสรอยบพที่มีใจความว่า

ความรู้ที่เคยเป็นเครื่องชี้ทางปัญญาแก่ผู้ได้รับการศึกษา ทอไปนี้
 คนตายยอมหมกโอกาสที่จะใช้ ละความหวงโยอยากถูกลงสู่หลุมฝังศพ ส่วน
 พวกชาวนา เพราะความยากจนแล้วยังขาดการศึกษาอีก จึงมีความรู้แคแค่เรื่อง
 ราวในดินฐานบ้านเกิด เมื่อตายแล้วเขาเหล่านั้นก็ยอมหมกทุกข ที่จะตองมาคิด
 ทำมาหากิน

จากคำประพันธ์บพที่มีสาระสำคัญอยู่ที่ข้อใด ให้ชี้เครื่องหมายถูกหน้าข้อนั้น

- ก. ความรูเปรียบเหมือนดวงไฟชวนำทางให้เดินไปข้างหน้าได้สะดวก
 ข. ความรูเป็นเครื่องนำปัญญา เมื่อตายแล้วหมกโอกาสที่จะใช้ต่อไป

กรอบเริ่มแรก

ก. 29

14. กวางน้อยดวงมณี
หรือไคทองหอมสมุทรสุดสายตา
บุปผาราชินีและมีกลิ่น
ไม่มีใคร ไค เขยเลยสักคน

มักจะลี้ลับอยู่ในภูผา
ก็เสื่อมหาสินธมนิยมชน
อยู่ในดินที่ไกล เช่น ไพรสมถ
ยอมบานหลน เปลาคายมากมายเอย

ใจความ

สิ่งมีค่า เช่น กวางแก้ว ถ้าไปตั้งจุมดินอยู่ในภูเขาหรือไคทองทะเลเล็ก ไม่มีใคร ไคเห็นบุปผาราชินีชม ก็ยอมไม่มีใคร เห็นค่า บุปผา เช่นเดียวกับดอกไม้ที่สวยงาม กลิ่นหอม อยู่ในดินที่ไกล เช่นในป่าลึก ไม่มีใคร ไคชื่นชมเลยสักคนเดียว ยอมบานหลนอย่างไรประโยชน์

ถ้าขอความไคถูกก็ให้ชื่อ ✓ ถ้าขอความไคผิดก็ให้ชื่อ ✗

.....1. กวางมณีและดอกไม้ในที่ลับตาคนเปรียบเหมือนคุณงามความดีของผู้ที่มีใ้
รับการยกย่อง เชิดชู

.....2. ขอความในโคลงโลกนิติที่ว่า

“หัวแหวนคาเมืองทรู
ทองบรองรพพัน
ทรงกับขอความในกลอนดอกสรอยที่ว่า

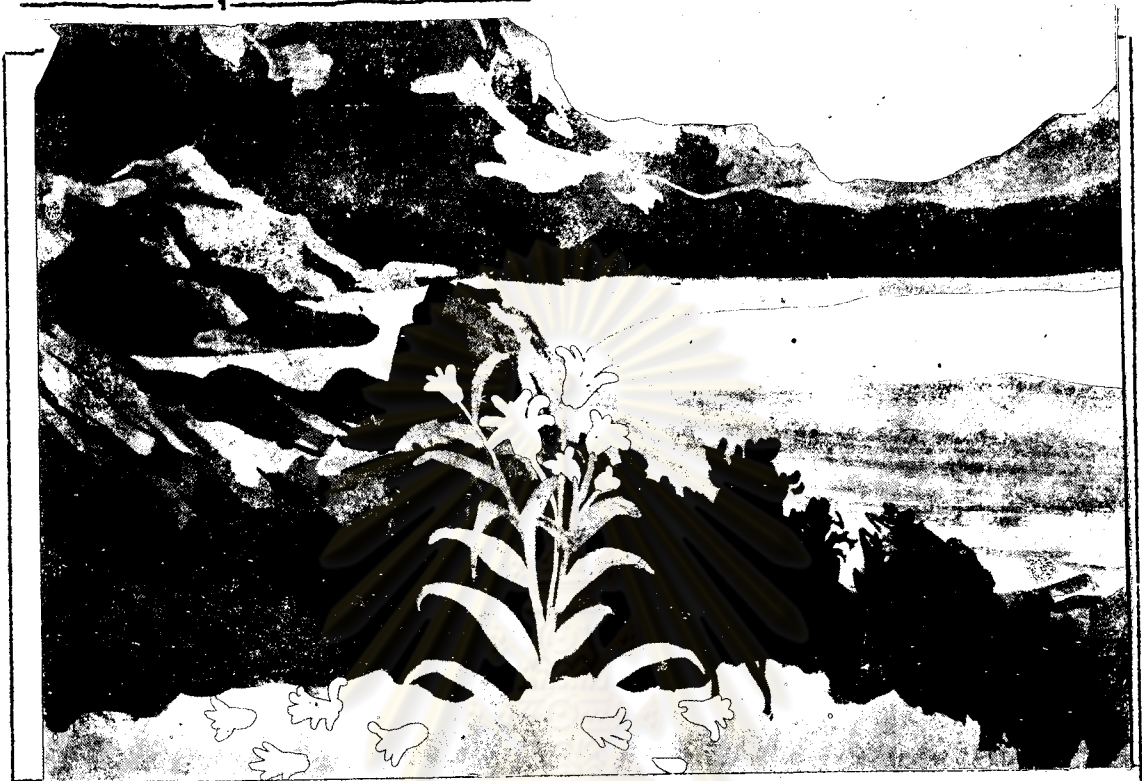
ตาโลด
หอนแกวมี่ศรี”

“กวางเอยดวงมณี
หรือไคทองหอมสมุทรสุดสายตา

มักจะลี้ลับอยู่ในภูผา
ก็เสื่อมหาสินธมนิยมชน”

.....3. กลอนดอกสรอยบทนี้ให้ความคิดว่า ของที่มีค่า ถ้าจะมีประโยชน์ ของ
มีคณยกย่อง เชิดชู

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 29 - ก. 4

ก. 4

14.

ดวงเอยดวงมณี

หรือไ้ทองทองสมุทรสุกสายตา

บุปผชาติชูสีและมีกลิ่น

ไม่มีใครไ้เคยเลยสักคน

มักจะลี้ลับอยู่ในภูเขา

ก็ล้อมชาลีนชมนิยมชน

อยู่ในถิ่นที่ไกล เช่น ไพรสมถ์

ยอมบานหลนเปลาคายมากมายเอย

ใจความของกลอนคอกสร้อยบทนี้มีสาระสำคัญทั้งทอ ไปนี้ใช่หรือไม่ สิ่งมีค่า
เช่นดวงแก้ว ถ้าไปฝังจมดินอยู่ในภูเขหรือไ้ทองทะเลลึก ไม่มีใครไ้เห็นและ
ชื่นชม ก็ยอมไม่มีใครเห็นค่า แฉกเช่นเดียวกับดอกไม้สวย กลิ่นหอมอยู่ในถิ่นที่
ไกล เช่นป่าลึก ไม่มีใครไ้ชื่นชมเลยสักคนเียว ยอมบานหลนอย่างไรประโยชน์

จงวงรอบอักษรประจำข้อความที่ถูกต้องที่สุดเพื่อตอบคำถามข้างบน

ก. ใช่

ข. ไม่ใช่

กรอบเริ่มแรก

ก. 30

15. ซากเอยซากศพ อาจเป็นซากนักรบผู้กล้าหาญ
 เช่นชาวบ้านบางระจันชั้นรำบัญ กับหมู่มาฆมาประทุษุชยธา
 ไมเช่นนั้นทานกวีเช่นศรีปราชญ์ นอนอนาถเล่ห์ไโรภาษา
 หรือผู้ถูกขานเมืองเรื่องปัญญา อาจจะมานอนจรมดินเอย

คำศัพท์

ซาก ร่างที่ตายแล้ว
 บางระจัน เป็นชื่อตำบลหนึ่ง เวลาอยู่ในจังหวัดสิงห์บุรี ชาวบ้านตำบล
 นี้โคกคอสุมมาที่ยกมาตีไทย ทั้งหญิงชายได้รวมกันรบอย่างกล้าหาญ
 แม่จะมีกำลังน้อยกว่า และอาวุธน้อยกว่า โคกคอสุมรบจนตาย
 เกือบหมดทั้งกองทัพ
 ชั้น ตักมาจากคำว่า แข็งชั้น
 รำบัญ คอสุม
 มาฆ มาฆ
 ประทุษุ ทำร้าย เบียดเบียน
 เล่ห์ไโรภาษา พุคไม่ไค้
 จงเลือกอักษรประจำคำศัพท์ต่อไปนี้มาเติมลงในช่องว่าง

- ก. ซาก ข. บางระจัน ค. ชั้น ง. รำบัญ
 ฉ. ประทุษุ

-1. ชื่อตำบลหนึ่งในจังหวัดสิงห์บุรี
2. คอสุม
3. มาฆ

กรอบเริ่มแรก

ก. 31

ใจความ

ซากศพในป่าซำนี้ อาจเป็นซากของนักรบผู้กล้าหาญ เช่น ชาวบ้านบาง-
ระจันที่ต่อสู้กับพม่า เมื่อครั้งยกมาตีกรุงศรีอยุธยา หรือไมเช่นนั้นอาจเป็นซากศพ
ของกวีผู้ยิ่งใหญ่ เช่น ทานศรีปราชญ์ซึ่งมานอนนิ่งราวกับเป็นใบ หรืออาจเป็นท่าน
ผู้ถูกบานูกูเมืองที่ฉลาดสามารถ อาจจะมีมานอนจมดินอยู่ ณ ที่นี้ก็เป็นได้

กลอนดอกสร้อยบทนี้ให้ความคิดว่า ซากศพในป่าซำนี้อาจเป็นซากศพของ
ผู้มีชื่อเสียง ไซหรือไม จงชี้หลักฐานาคำตอบนั้น

..... ไซ

..... ไม่ใช่

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 30 + ก. 31 = ก. 5

ก. 5

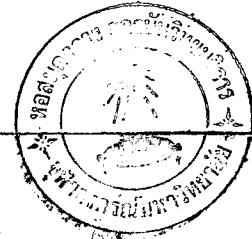
15	ซากเอยซากศพ เช่นชาวบ้านบางระจันชั้นรำบาว ไม เช่นนันทานกวี เชนศรีปราชญ์ หรือผู้ถูกขาน เมืองเรืองปัญญา	อาจเป็นซากนักรบผู้กล้าหาญ กับหมุ่มาฆ่าประทุษุขยธา นอนอนาดเลห์โบโรภาษา อาจจะมานอนจมถมดินเอย
----	---	---

คำศัพท์

นอนอนาดเลห์โบโรภาษา-นอนตายอย่างอนาถาและพูดไม่ได้
 ใจความของกลอนคอกสร้อยมีดังนี้
 ซากศพในป่าช้านี้ อาจเป็นของนักรบผู้กล้าหาญ เช่นชาวบ้านบางระจันที่ต่อสู้กับ
 พม่าเมื่อครั้งยกมาตีกรุงศรีอยุธยา หรือไม่เช่นนั้นอาจเป็นซากศพของกวี เช่น
 ศรีปราชญ์ซึ่งมานอนตายอนาถาพูดไม่ได้ หรืออาจเป็นศพผู้ถูกขานเมืองกได
 ซากศพในป่าชานั้นอาจเป็นซากศพของผู้มีชื่อเสียง เช่นศรีปราชญ์ไซหรือไม
 จงชี้คอกูกหนดาคำตอบนั้น

..... ไซ

..... ไม่ใช่

ก. 32

<p>16. คุณเอ๋ยคุณเหลือ แนวนับถือซื่อสัตย์ต่อรัฐบาล แสงขอบขอบคุณอุทิศคุณชาติ ไว้ไว้ศักดิ์แก่ชาติญาติินิภาย</p>	<p>ผู้เอื้อเพื่อเกิดชาติซึ่งอาจหาญ ไม่เห็นการส่วนตัวไม่กลัวตาย ภักษัตริย์ศาสน์แม่ชีวิตปลิดถวาย ไคอันภายหลังคือระบือเอย</p>
---	--

ใจความ

คุณงามความดีของผู้กอบกู้ชาติมีมาก มีความซื่อสัตย์และนับถือต่อรัฐบาลอย่างแน่วแน่ ไม่เห็นแก่ตัว ไม่กลัวความตาย ทำแต่ความดีให้แก่ชาติ ยอมถวายชีวิตแก่ศาสนา พระมหากษัตริย์ การกระทำของเขายอมเป็นเกียรติประวัติแก่ชาติ แก้วศัตระกูล ให้คนภายหลังได้อ่านได้เลื่องลือกัน

ก.32 (ต่อ)

จงชี้คฤกหนาขอความที่ถูกต้องที่สุด

1. "คุณเอยคุณเหลือ ผู้เื้อ เพื่อ เกื้อชาติซึ่งอาจหาญ" ข้อความนี้หมายถึงใคร
 -ก. ผู้กอบกู้เอกราชให้ชาติ
 -ข. ชาวนา
 -ค. กวีเชนศรีปราชญ์
 -ง. ขอ ก. และ ค. รวมกัน
2. "คุณเอยคุณเหลือ" คำว่า "คุณ" หมายถึงอะไรบ้าง
 -ก. การกู้ชาติ
 -ข. ความซื่อสัตย์ เสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว
 -ค. ความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์
 -ง. ขอ ก. ข. และ ค.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 32 = ก. 6

ก. 6

<p>16. คุณเอ๋ยคุณเหลือ แนวนบถือข้อศกยศร รัฐบาล แสวงชอบอุบคุณอุคหนุชชาติ ไว่วัตถิแกชาทิญาทิณิกาย</p>	<p>ผู้เอื้อ เพื่อ เกื้อชาติซึ่งอาจหาญ ไม่เหนการสูวนตัวไม่กลัวตาย กษัตริยศาสนแม่ชีวิตปลิดถวาย ไคอานภายหลังลือระมือเอย</p>
---	--

ใจความของกลอนคอกสรอยบพนี้คือ

คุณงามความดีของผู้กอบกู้ชาติมีมาก มีความซื่อสัตย์และนับถือรัฐบาลอย่าง
แนวนนไม่เห็นแก่ตัว ไม่กลัวความตาย ทำแต่ความดีให้แก่ชาติ ขอมถวายเป็นชีวิตแก่
ศาสนา พระมหากษัตริย์ การกระทำของเขาอมเป็น เกียรติประวัติแกวงศ์ตระกูล
ให้คนภายหลังไคอาน ไคเลื่องลือกัน

จงชี้ตลกหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด

1. "คุณเอ๋ยคุณเหลือ ผู้เอื้อ เพื่อ เกื้อชาติซึ่งอาจหาญ" ข้อความนี้หมายถึงใคร
 - ก. ผู้กอบกู้เอกราชให้ชาติ
 - ข. รัฐบาล
 - ค. ผู้มีความดี

กรอบเริ่มแรก

ก. 33

<p>17. ชาวเอชชานา
ไม่ชั่วลนคี่ลนพนประมาณ
คือ ไม่ลุย เลือคนั่งบัลลังก์ราช
แต่บิคทางกรวมอันพาไป</p> | <p>วาสนากันไว้ไม่วิตถาร
สองประการนี้แหละขวางทางครรรโล
นำพินาศนรชนพนพิสัย
ยังบุญใหญ่ยิ่งเลิศประเสริฐเอย</p> |
|---|--|

ใจความ

ชาวนามีความเป็นอยู่เรียบง่าย ๆ ไม่ดีเกินไปไม่เลวเกินไป ดังนั้น ชาวนาจึงไม่เคยฆ่าฟันใคร เพื่อแสวงหาอำนาจ ไม่เคยมีบุญคุณในการกอบกู้ประเทศชาติ เหมือนกับวีรบุรุษคนอื่น ๆ ชีวิตจึงไม่รุ่งโรจน์และมีชื่อเสียงเหมือนเขาทั้งหลาย

จงกากบาทรอบอักษรประจำข้อที่ถูกต้อง

1. ข้อใดเป็นคุณลักษณะของชาวนา
 - ก. ไม่ชั่วลนคี่ลนพนประมาณ
 - ข. นำพินาศนรชนพนพิสัย
 - ค. วาสนากันไว้ไม่วิตถาร
 - ง. ข้อ ก. และ ค.
2. "คือ ไม่ลุย เลือคนั่งบัลลังก์ราช" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ชาวนาไม่ฆ่าฟันใคร เพื่อแย่งอำนาจ
 - ข. ชาวนาไม่มีโอกาสกู้ชาติบ้านเมือง
 - ค. ไม่ยอมลุยเลือกที่โหลนองขวางหน้าอยู่เพื่อ ไปนั่งบัลลังก์
 - ง. ข้อ ก. และ ข.
3. "ชาวเอชชานา วาสนากันไว้ไม่วิตถาร"
ไม่ชั่วลนคี่ลนพนประมาณ _____ " ข้อความนี้บอกให้เราทราบถึงอะไร
 - ก. ความเป็นอยู่ที่พึงพอใจของชาวนา
 - ข. ความมั่งคั่งใหญ่โตของชาวนา
 - ค. การกระทำที่ไม่ดีไม่ชั่วเกินไป พอประมาณ
 - ง. ลาหลัง ไม่กาวหนา

กรอบเริ่มแรก

ก. 36

จงนำตัวเลขหน้าข้อความที่ถูกต้องมาเขียนเติมลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ชาวนามีความเป็นอยู่ห่างไกลจากพวกมันที่ใหญ่โตสูงซึ่งแสวงหาแต่สิ่งเหลวไหล
ใส่ตน
2. ชาวนามีความเป็นอยู่เรียบ ๆ ไม่ดีเกินไปไม่เลวเกินไป ดังนั้น จึงไม่เคย
ฆ่าฟันใคร เพื่อแย่งอำนาจ
3. สิ่งมีค่า เช่น ควงแก้ว หรือดอกไม้ที่สวยงาม กลิ่นหอม ถ้าไปอยู่ในที่ลับตาคน
ย่อมปลอดภัยจากผู้หวังทำลาย

ตอบ _____

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 36 - ก. 9

ก.9 จากกลอนคอกสรอยบทที่ 12 - 18 มีใจความโดยสรุปคือ ชาวนามีความเป็นอยู่อย่างสงบ ไม่ปรากฏเกียรติยศในทางช่วยกอบกู้เอกราชให้แก่ชาติ และไม่เคยฆ่าฟันใคร เพื่อแย่งอำนาจ มีความพอใจและรักถิ่นที่อยู่ของตน

จากกลอนคอกสรอยบทที่ 12 - 18 ข้อความใดเป็นใจความของกลอนคอกสรอยทั้งหมด

จงวงรอบตัวเลขประจำข้อความนั้น

1. ชาวนามีความเป็นอยู่อย่างเรียบ ๆ ไม่ดีเกินไป ไม่เลวเกินไป ดังนั้นจึงไม่เคยฆ่าฟันใคร เพื่อแย่งอำนาจ
2. สิ่งมีค่า เช่น ควงแก้ว หรือดอกไม้ที่สวยงาม กลิ่นหอม ถ้าไปอยู่ในที่ลับตาคนย่อมปลอดภัยจากผู้หวังทำลาย

กรอบเริ่มแรก

- ก. 38 ข้อความใดบรรยายรูปนี้ได้ดีที่สุด จงกากบาทที่ข้อที่ประจำข้อความนั้น
- ก. มักเอ๋มมักใหญ่ กนแต่ไผ่ผันฟุ้งตามมุ่งหมาย
- ข. ความมักน้อยชวานาไม่นอมไป
- ค. ข้อ ก. และ ข. รวมกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 37 ก. 38 ก. 10

ก. 10

19

หางเอยหางไกล
แต่สิ่งซึ่งเหลวไหลใสอาตมา
เพื่อรักษาความสรุญฐานวิเวก
สันโศษคัมพุงซานทะยานใจ

หางจากพวกมกัใหญ่ฝักไฝหา
ความมกันอยชาวนา ไมนอมไป
รมชั้นแจกหุบเขาลำเนาไศล
คามวิสัยชาวนาเยนกวาเอย

กลอนคอกสรอยบพนี้มีความว่า

ชาวนามีความเป็นอยู่ห่างไกลจากพวกมกัใหญ่ฝักไฝแสวงหาแต่สิ่งเหลวไหล
ใสตน เพราะชาวนามีความมกันอย มุงรักษาความสงบ ความสรวุญใจในถิ่นเขา
ลำเนาไพร คอยถือสันโศษ เราควรมีความสันโศษเพื่อค้ำความพุงซานทะยานใจ
ควรประพฤติตามแบบชาวนา จิตใจจะสงบ เยือกเย็นกว่าที่เคยเป็นมา
ข้อความต่อไปนี้ หมายถึงใคร หรือสิ่งใด

1. หางเอยหางไกล

หางจากพวกมกัใหญ่ฝักไฝหา

ก. ชาวนา

ข. ชาวเมือง

2. เพื่อรักษาความสรุญฐานวิเวก

รมชั้นแจกหุบเขาลำเนาไศล

ก. ถิ่นที่อยู่

ข. ป่าเขา

กรอบเริ่มแรก

ก. 39

นักเรียนไ้เรียนกลอนคูกอสร้อยบทที่ 12-19 มวแล้ว ขอให้นักเรียน
ดูรูปนี้ และเลือกอักษรประจำขอความไปเขียนไว้ในภาพใหญ่ของ

ก. ความเอ๋ยความรู
หมกโอกาสที่จะช้ตอนนี้ไป
อันความยากหากใไรศึกษา

ข. ชาวเอ๋ยชานา
ไมช้สวนที่ตนพนประมาณ
คือ ไมลยเลือกนังบัลลังกราช

ค. หางเอ๋ยหางไกล
แต่สิ่งซึ่งเหลวไหลใสอาตมา
มุ่งรักษาความสราญฐานวิเวก

เป็นเครื่องช้ที่ทางสว่างไสว
ละหวงโยอยากถูกลงสู่ดิน
ย่นปัญญาความรูอยู่แคดิน

วาสนากันไว้ไมวิถถาร
สองประการนี้แหละชวางทางครรร ไล
นำพินาศนรชนพนพิสัย

หางจากพวกมักใหญ่ฝักใฝ่หา
ความมักนอยชานา ไมนอมไป
รมช้น เจกหุมเขาลำเนาไศล

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 39 - ก. 11

ก. 11 ทบ.....

นักเรียนได้เรียนกลอนคอกสร้อยบทที่ 12 - 19 แล้ว ขอให้นักเรียนดูรูปนี้และเลือกอักษรประจำข้อความไปเขียนไว้ใต้อภาพให้ถูกต้อง

<p>ก. ความเอยความรู้
หมคโอกาสที่จะชี้ทอนี้ไป
อันความยากหากให้ไรศึกษา
หมคทุกขชดูกแต่กจคคคหากิน</p> <p>ข. ชาวเอยชาวนา
ไมชัวลนคี่ลนพนปร ะมาณ
คือไมดูย เลือคนึงบัลลังกราช
แต่ปคคทางกรณอันพาไป</p> | <p>เป็นเครื่องสูงชี้ทางสว่างไสว
ละหวงโยอยากรูลงสู่ดิน
ยบปัญญาความรู้อยู่แคดิน
กระแสวิญญาณงันเพียงนั้นเอย
ว่าสนากันไว้ไมวิคตาร
สองประการนี้แหละชวางทางครรรไล
นำพินาศนรชนพนพิสัย
ยังคุณใหญ่ยิ่งเลิศประเสริฐเอย</p> |
|---|--|

กรอบเริ่มแรก

ก. 40

20.

ศพเอศศพไพร่
ไม่เกรงใครนินทาว่าประจาน
ถึงบางที่มีบางเป็นอย่างเลิศ
พอเตือนใจไต่บางในทางบุญ

ไม่มีใครขึ้นชื่อระบือชาน
ไม่มีการจาริกมันที่กคุณ
ก็ไม่ดูคณาชเชิดประเสริฐสุนทร
เป็นเครื่องหนุนนำเหตุสังเวชเฉย

ก็คิดถึงเหล่าซากศพชวานามีใจความว่า

ศพไพร่ ย่อมไม่มีใครเคยถึง ไม่ทู่เกรงใครนินทา กล่าวประจาน ไม่มี
การจาริกมันที่ถึงคุณความดีไว้ ถึงจะมีบางกพอเป็นเครื่องเตือนใจในทางธรรม
คือช่วยให้ผู้พบเห็นรู้จักปลงต่อชีวิตได้

จากรูปและข้อความ จงบอกว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ตามความรู้ที่ได้เรียนมา

.....1. ศพไพร่ หมายถึงศพคนยากจน

.....2. "พอเตือนใจไต่บางในทางบุญ เป็นเครื่องหนุนนำเหตุสังเวชเฉย"
หมายความว่า เป็นเครื่องเตือนใจในทางธรรม นำเหตุให้คนรู้จัก
ปลงต่อชีวิต

กรอบเริ่มแรก

ก. 41

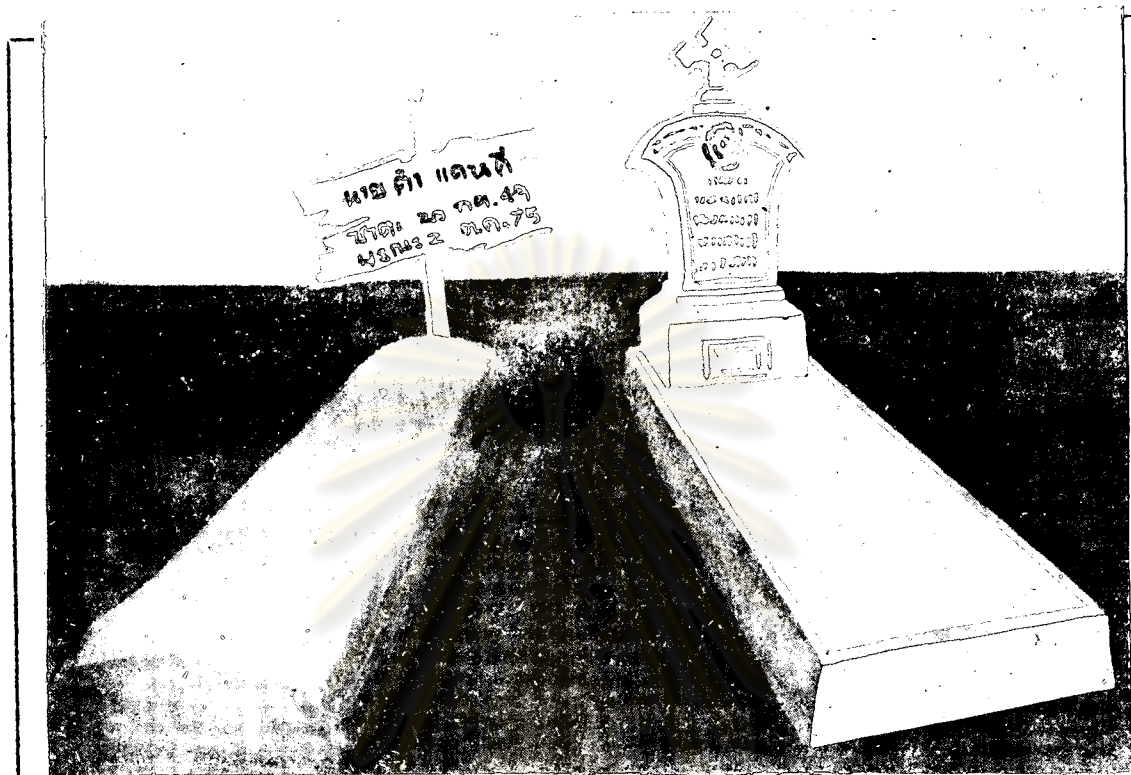
21. กวีได้คิดถึงศพคนมีชื่อเสียง มีเกียรติ เปรียบเทียบกับศพชาวนาว่า
 ศพเคยศพสูง เป็นเครื่องจูงจิตให้เลื่อมใสศานต์
 จารึกคำสำนวนชวนสักการ ฝึกกับฐานชาวนาคนสามัญ
 ซึ่งอย่างก็ก็มีกวีเถื่อน จารึกชื่อมีเดือนวันกับชั้น
 อุทิศสิ่งซึ่งสร้างตามทางธรรม ของผู้นั้นผู้นี้แก่ผีเอย
 ซึ่งมีใจความว่า

ศพผู้มีเกียรติสูงยอมชักจูงให้ผู้คนเลื่อมใสต่อผู้ตาย เพราะได้จารึกคำที่
 ชวนให้อยากสักการะ ฝึกกับศพชาวนา คนสามัญ ซึ่งอย่างก็ก็มีกวีเถื่อน ช่วยจารึก
 ชื่อ วัน เดือน ปี ที่ตายไว้บนหลุมศพ อุทิศให้แก่ผู้ตาย
ขอความใด ถาฝึก ให้ชี้ค เครื่องหมายฝึก ข้อใดถูกให้ชี้ค เครื่องหมายถูก หน้าขอ
ความนั้น ๆ

- 1. ศพสูงหมายถึงศพผู้มีเกียรติ
 2. ศพชาวนาจะมีผู้จารึกคำชวนให้เคารพผู้ตาย
 3. ศพผู้มีเกียรติ จะมีกวีเถื่อนจารึกชื่อ ปี เดือน วันตายให้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบเริ่มแรก

ก. 42

จากรูป ชวนให้คิดถึงความแตกต่างระหว่างอะไรกับอะไร จงเขียนวงกลม
รอบอักษรหนาข้อนั้น

ก. ความดี ความชั่ว

ข. ความมี ความจน

ค. ความสงบเสงี่ยม ความเห่อเหิม

ง. ไม่มีข้อใดถูก

ศูนย์วิทยุพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอมแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 82 เป็น ก. 14

ก. 14 จากรูป ชวนให้คิดถึงความแตกต่างระหว่างอะไรกับอะไร จงเขียนวงกลมรอบอักษรประจำข้อนั้น

- ก. ความดี ความชั่ว
- ข. ความมี ความจน
- ค. ความสงบเสงี่ยม ความเห่อเหิม
- ง. ความดี ความมั่งมี

2. จากรูป ชวนให้คิดถึงความเหมือนกันของคนทั้งหลายคือสิ่งใด จงเลือกคำตอบมาเติมลงในช่องว่างใหญ่ๆ ของ

- ก. ความมั่งมี
- ข. ความตาย
- ค. ความฟุ้งเฟ้อ
- ง. ความจน

กรอบเริ่มแรก

ก. 43 กวีได้คิดท้อไปอีกรั้งคนทั้งหลายไม่ว่าจะยากดีมีจนเมื่อใกล้ตายยอมจะ

22.	ห่วงเอยห่วงอะไร แมคนลืมห่วงใจใคร ใครจะยอมละทิ้งซึ่งความสุข ใครจะยอมละแค้นแสนสบาย	ไม่ยิ่งใหญ่เท่าหวังดวงชีวิต ก็ยังคิดขึ้นได้เมื่อใกล้ตาย เคยเป็นทุกข์ห่วงใยเสียได้ง่าย โดยไม่ขายตาใฝ่อาลัยเอย
-----	---	---

ซึ่งมีความว่า

ความห่วงใยสิ่งใดไม่ยิ่งใหญ่เท่ากับหวังชีวิต แม้ความสุขสิ่งใดที่เคยได้พบ
 และลืมห่วงแล้ว ก็ยังคิดขึ้นได้เมื่อใกล้ตาย ใครบางจะอยากทิ้งสิ่งซึ่งเคยมีความ
 สุข ใครบางจะยอมละทิ้งที่อยู่นแสนสบาย โดยไม่เกิดความอาลัยอวรณ์เลย

จงชี้แจงกลมรอบข้อความที่ถูกต้อง

1. จากที่ปรากฏในรูป และในกลอนคอกสร้อย คนเราเป็นห่วงสิ่งใดมากที่สุด

ก. ชีวิต ข. ความสุข ค. ครอบครัว ง. การงาน

2. กลอนคอกสร้อยบทนี้กล่าวถึงอะไร

ก. ความอาลัยรักในชีวิต ข. ความอาลัยในความสุขเมื่อมีชีวิตอยู่
 ค. ความอาลัยรักในครอบครัว ง. ข้อ ก. และ ข. รวมกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 43 - ก. 15

ก. 15 กวีได้คิดต่อไปถึงคนทั้งหลายว่าไม่ว่าจะยากดีมีจนเมื่อใกล้ตายยอมจะ

22.	หวงเหยหวงอะไร	ไม่ยิ่งใหญ่เท่าหวงดวงชีวิต
	แม้คนล้มสิ่งใดโคสนิท	ก็ยังคิดขึ้นได้เมื่อใกล้ตาย
	ใครจะยอมละทิ้งซึ่งสิ่งสุข	เคยเป็นทุกข์หวนโยเสียได้ง่าย
	ใครจะยอมละแค้นแสนสบาย	โดยไม่ขายตาใ้อาลัยเลย

ซึ่งมีความว่า

ความหวงโยสิ่งใดไม่ยิ่งใหญ่เท่ากับหวงชีวิต แม้ความสุขสิ่งใดที่เคยได้พบ
และลืมเสียแล้ว ก็ยังคิดขึ้นได้เมื่อใกล้ตาย ใครบางจะยอมละทิ้งสิ่งที่เคยมีความ
สุข ใครบางจะยอมละทิ้งที่อยู่อันแสนสบาย โดยไม่เกิดความอาลัยอาวรณ์เลย

จงวงกลมรอบข้อความที่ถูกต้อง

1. จากที่ปรากฏในรูปและในกลอนตอกสร้อย คนเราเป็นหวงสิ่งใดมากที่สุด

ก. ชีวิต	ข. ความสุข
ค. ครอบครัว	ง. การงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพิ่ม ก. 16

ก. 16

จงวางรอบอักษรประจำข้อความที่บรรยายภาพไว้ทุกช่อง

ก. ใครจะยอมละแค้นแสนสบาย โดยไม่ขายตาใฝ่อาศัยเอย

ข. ทมหวิตกหมกเสียดายหมกหมายปอง ไม่นินหลังเหลียวมองควยซ้ำเอย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หน่วยที่ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบเริ่มแรก

ก. 44

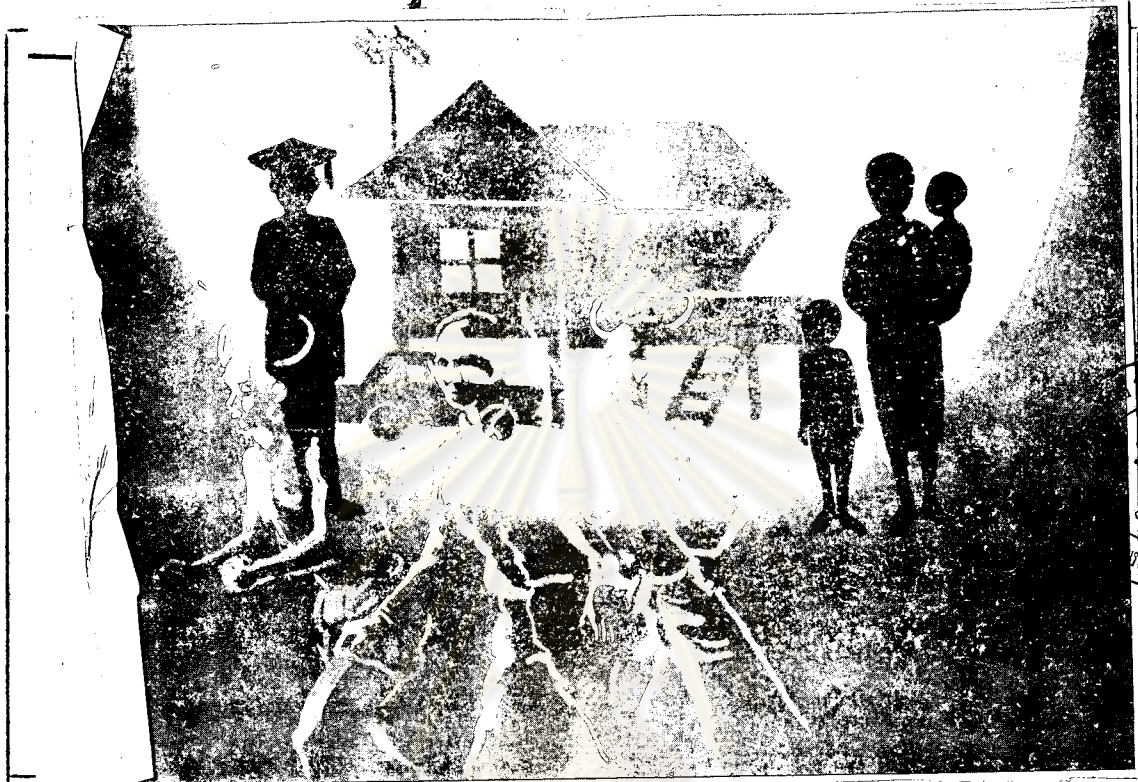
จากรูป ให้นำอักษรประจำข้อความไปเติมลงในช่องคำตอบใต้ภาพ
เพื่อบรรยายภาพใหญ่ถูกต้อง

- ก. ใครจะยอมละแกนแสนสบาย โดยไม่ขายตาฝ่ออ้ายเอย
ข. หมกวิคกหมกเสี้ยกยหมกหมายปอง ไม่นินหลัง เทลี่ยวมองด้วยซ้ำเอย

ตอบ _____

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบเริ่มแรก

ก. 45

จงกากบาทอักษรประจำข้อความที่บรรยายภาพนี้ให้ชัดเจนที่สุด

- ก. ละถินที่สำราญ เบิกบานจิต ที่เคยคิดใฝ่ฝันเป็นเจ้าของ
หมกวิตกหมกเสียดายหมกหมายปอง ใฝ่ฝันหลังเหลียวมองควยชำเออย
- ข. ควงเออยควงวิญญูณ เมื่อยามลัญละพรากไปจากชั้นธ
ปองแต่ใหญ่คิมิตรสนิทกัน คลาวนำตาทางบรรณาการไป

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 45 ■ ก. 2

- ก. 2 จากกาบทักษรประจำข้อความที่บรรยายภาพนี้ ได้ชัดเจนที่สุด
- ก. ละถินที่สำราญเบิกบานจิต ที่เคยคิดใฝ่ฝันเป็นเจ้าของ
หมควิกกหมคเสี้ยคายหมคหมายปอง ไม่นินหลังเหล็ยวมองควยชำเอย
- ข. ควงเอยควงวิญญาน เมื่อยามลาญละพรากไปจากชั้น
ปองแต่ใหญ่าคิมิตรสนิทกัน คลาวนำตาตางบรรณาการไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 46 - ก. 3

ก. 3 กวีได้อธิบายคະ เนทอ ไปอีกวา

<p>24. ควงเอยควงวิญญาณ ปองแต่ใหญ่าติมิตรสนิทกัน ธรรมคาพาคะนึ่ง ไปถึงหลุม คิคถึงกาลกอน เกายิงเศราใจ</p>	<p>เมื่อยามลาญละพรากไปจากขันธ คลาวนำตาตางบรรณาการไป หรือที่ซุมเพลิงเผาเผารองไห ตามวิสัยธรรมคาเกิดมาเอย</p>
--	---

กลอนคอกสรอยบหนี่มีคำศัพท์ที่น่าสนใจคือ
 คลาว - ไหล หลังไหล คลาวนำตา หมายถึงความวารองไห
 บรรณาการ - สิ่งที่ตั้งไปให้ด้วยความเคารพ หรือถวายไมตรี
 กลอนคอกสรอยบหนี่ใจความว่า ควงวิญญาณหวังใหญ่าติทุกคนรองไหให้
 เมื่อตนตายแล้ว ส่วนญาติก็ยอมรองไหเป็นธรรมคา เพราะคิคถึงเรื่องราวความ
 หลังของผู้ตาย

กรอบเริ่มแรก

ก. 47 จากกรอบที่ 46 มีความว่า

ควงวิญญาณ เมื่อยามละจากร่างไป ก็หวังจะให้ญาติและมิตรสนิทร้องไห้ คร่ำครวญถึง เพื่อให้นำตาเป็นเครื่องบรรณาการ เป็นธรรมคาเมื่อคิดถึงหลุมศพ หรือที่ประชุมเพลิง ขอมมีผู้ร้องไห้ เพราะคิดถึงเรื่องราวความหลังของผู้ตายแตกต่างกัน ตามนิสัยของคนที่เกิดขึ้นมา

1. ขอความใดในกลอนคอกสร้อยตรงกับข้อความที่ให้ไว้ จงเขียนวงกลมรอบอักษรประจำข้อความนั้น

"ควงวิญญาณยอมอยากจะให้ญาติมิตรร้องไห้ให้กับคนเมื่อตนตายแล้ว"

ก. ธรรมคาพาจะนิ่ง ไปถึงหลุม หรือที่ชุมเพลิงเผาเผาร้องไห้

ข. ปองแต่ให้ญาติมิตรสนิทกัน คลาวนำตาทางบรรณาการไป

2. เพราะเหตุใดจึงกล่าววว่า "ตามนิสัยธรรมคาเกิดมาเฮย" จงวงรอบคำตอบที่ถูกต้อง

ก. เพราะมนุษย์ยอมมีความอาลัยในคนที่รัก ที่เคยอยู่ควยกันมา

ข. เพราะมนุษย์ไม่รู้จักควบคุมอารมณ์จึงไปนั่งร้องไห้ที่หลุมศพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 48

นักเรียนได้เรียนกลอนคอกสร้อยบทที่ 20 - 24 มาแล้ว ต่อไปนี้ ครูขอให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนต่อไปนี้

จงขีด ✓ หน้าข้อความที่ถูก และขีด ✕ หน้าข้อความที่ผิด

-1. คนเราเมื่อยามใกล้ตาย ยอมหมดความอาลัยอาวรณ์ต่อเงินที่อยู่
-2. ควงวิญญานไม่หวังสิ่งใด เป็นบรรณาการจากผู้อยู่เบื้องหลัง
-3. ไม่วาศพสูงหรือศพไพร่ก็เป็นสิ่งชวนให้ปลงสังเวยได้ทั้งนั้น

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย

ก. 4 จากกรอบที่ 3 มีความว่า

ควงวิญญาน เมื่อยามละจากร่างไปก็หวังจะให้ญาติมิตรสนิทรองให้คร่ำครวญเพื่อไฉนาคาเป็นเครื่องบรรณาการ เป็นธรรมดาเมื่อคิดถึงหลุมศพหรือที่ประชุมเพลิง ย่อมมีผู้รองให้เพราะคิดถึงเรื่องราวความหลังของผู้ตายแต่ก่อน เกา ตามวิสัยของคนที่เกิดมา

ข้อความใดในกลอนคอกสร้อย ตรงกับข้อความที่ไหว้ จงเขียนวงกลมรอบอักษรประจำข้อความนั้น

"ควงวิญญานยอมอยากจะให้ญาติสนิทมิตรรองให้ให้กับตนเมื่อตนตายแล้ว"

- ก. ธรรมดาพากระเนิง ไปถึงหลุม หรือที่ชุมเพลิงเผาเผารองให้
- ข. ปองแต่ให้ญาติมิตรสนิทกัน คลาวนำทาทางบรรณาการไป

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย

ก. 5 นักเรียนได้เรียนกลอนคอกสรอยบทที่ 20 - 24 มาแล้ว ทอไปนี้ครูขอให้
นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนต่อไปนี้

จงชี้คอกหน้าข้อความที่ถูกต้อง และชี้คอกหน้าข้อความที่ผิด

-1. คนเราเมื่อยามใกล้ตายยอมหมกความอดัยอวรณ์ตอถิ่นที่อยู่
-2. ดวงวิญญาณไม่หวังสิงใจเป็นบรรณาการจากผู้อยู่ข้างหลัง
-3. ไม้วาศพสูงหรือศพไพรก็เป็นสิ่งท่ชวนให้ปลงสังเวชใดทั้งนั้น

เพิ่ม ก.6

ก. 6 กลอนคอกสรอยทั้งแคบที่ 4 - 24 กวีได้คิดรำพึงถึงความตายของคนใน
หลุมศพ ได้คิดถึงเรื่องราวแตกอนเภาของผูตาย เช่น เรื่องการงาน ครอบครั
ความเป็นอยู่ ฯลฯ ที่ผูตายได้เคยกระทำ กลอนคอกสรอยบทหนึ่ง ๆ แสดงความ
คิดของกวีในเรื่องหนึ่ง ๆ เมื่อเริ่มกลอนคอกสรอยบทใหม่ แสดงว่ากวีคิดถึงสิ่ง
อื่น ๆ ทอไป

กลอนคอกสรอยที่เราจะได้เรียนทอไป คือบทที่ 25 - 33 กวีได้คิดถึง
ความตายของเขาเองว่า เมื่อเขาตายไปจะมีใครมานั่งคิดถึงเขาเหมือนที่เข
มานั่งอยู่ ณ ที่นี้บางหรือไม่ และได้คิดสมมติว่า บางทีอาจจะมีผู้เพาทานหนึ่งที่จะ
มาเล่าเรื่องราวของเขา เช่น สถานที่ที่เขเคยไป ทอมาเห็นเขาไม่สบายใจ
ทอมาได้เห็นพิธีฝังศพของเขา เป็นต้น

ดังนั้น กลอนคอกสรอยบทที่ 25 - 33 จึงเป็นเรื่องราวที่กวีคิดถึงความ
ตายของตน (เป็นแต่ความคิดของเขาเท่านั้น เขายังไม่ได้ตายจริง ๆ)

กรอบเริ่มแรก

ก. 49. กวีได้คิดถึงความตายของตนเองว่า ถ้าเขามานอนอยู่ในป่าช้า จะมีคนมานั่งปลงสังเวยและรำพึงเหมือนกับเขาบ้างหรือไม่

25. ทานเฮยทานสุภาพ ผู้ใคร่ทราบสนใจศพไร้ศักดิ์
 ฐ. เรื่องราวจากปลายจุกุลลายลักษณ์ บางที่จึกรำพึงคิดถึงตน
 มามวยมรณอนคุดูอยู่อย่างนี้ คงจะมีผู้สังเวยในเหตุผล
 ปลงสังเวยวาบเสี้ยวเหียวกมล เหมือนกับตนทานมางกระมังเฮย

คำศัพท์

ทานสุภาพ หมายถึงผู้ต้องการความวิเวกที่เขาไปรำพึงอยู่ในป่าช้า (คือกวีนั่นเอง)

จงเลือกข้อความมาตอบคำถาม โดยขีดเส้นใต้ข้อความที่ถูกของ

1. ผู้ที่เห็นยืนอยู่ในภาพคือใคร (วิญญาณผู้ตาย, กวีผู้เขาไปรำพึงในป่าช้า)
2. ผู้รำพึงอยู่ในป่าช้า กำลังทำหาคำรณคดีถึงอะไร (คนในหลุมฝังศพ, ความตายของเขาเอง)

ารอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 49 = ก. 7

ก. 7 กวีคิดถึงความตายของตนเองว่า ถ้าเขามานอนอยู่ในป่าช้านี้ ปลงสังเวย และรำพึง เหมือนกับเขาบางหรือไม

25. ทานเอ่ยทานสุภาพ ผู้ไตร่ตราบสนใจศัพท์กดี
 ฐ์เรื่องราวจากปลายจลลายลักษณะ บางที่จกรำพึงคิดถึงคน
 มามวยมรณอนกู่อยู่อย่างนี้ คงจะมีผู้สังเวยในเหตุผล
 ปลงสังเวยวาบเสี้ยวเหียวกมล เหมือนกับคนทานบางกระมังเอย

กลอนบทนี้มีใจความว่า ทานสุภาพชน (กวี) ผู้ไตร่ตราบและสนใจ
 เรื่องราวของศพชานา โดยอ่านเรื่องจากปลายปากหูลมศพ บางที่ทานอาจคิดถึงตัว
 ทานบางกระมังว่า ถ้ามานอนตายคูกู่อยู่อย่างนี้ คงจะมีผู้สังเวยคึกคึกหาเหตุผล
 เรื่องราว และนี่ปลงสังเวย หกหูใจ เหมือนกับตัวของกวีเองที่ไ้ไ้มานั่งรำพึง
 อยู่ในขณะนี้บางละกระมัง

จงชี้คเสนาโทษข้อความที่ถูกของ

1. ผู้ที่เห็นอยู่ในภาพคือใคร (วิญญูผู้ตาย กวีผู้เข้าไปนั่งรำพึงอยู่ในป่าช้า)
2. ผู้รำพึงอยู่ในป่าช้ากำลังทำหาคฤณคิดถึงอะไร (คนในหูลมศพ, ความตาย
 ของเขาเอง)

กรอบเริ่มแรก

ก. 5๐ กวีไคลศาดการณทศ ไปอีกวา

26.	บางเอยบางที่	อาจจะมีผู้เฒ่าเฒ่าชวย
	รำพันความเป็นไปเมื่อไกลทวย	จนทราบวายุชีวิตมอณาใจ
	"อนิจจาเห็นเขาเมื่อเขาคู	ออกจากหมอบานเดินสู่เนินใหญ่
	ผ่านำคางกลางนามุงคลาไคล	ถึงแคคในยามเขาหนาหนาวเอย"

จากกลอนคอกสรอยนี้ เป็นข้อความที่กวีไคลศาดจะเนว่า ถ้าเขามาอนค้าย อาจจะมีผู้เฒ่ามาเลาและรำพันถึงเขาคังความทศ ไปนี้

"ยังเห็นเขาอยู่เมื่อเขาคูแท้ ๆ เขาออกเดินทางหมอบานผ่านำคางกลาง นานาไปที่เนินเขา เพื่อถึงแคคยามเขาในหนาหนาว"

จงเลือกขอ ก. หรือ ข. มาเติมลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

ข้อความในกลอนคอกสรอยบพนี้ กล่าวถึงใคร

ก. ผู้เฒ่าไปนั่งรำพันในป่าช้า ข. ชาวนาเมื่อยังมีชีวิตอยู่

ตอบ _____

รอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 50 - ก. 8

ก. 8 กวีได้คิดวาดภาพในใจต่อไปอีกว่า

<p>26. "บางเอยบางที่ รำพันความเป็นไปเมื่อไกลกาย อุนิจูจาเห็นเขาเมื่อเขาครู ผ่านำคางกลางนามุงคลาไค</p>	<p>อาจจะมึผู้เพาเลาขยาย จนทราบววยชีวาทมอนาใจ ออกจากหมอบานเดินสูเนินใหญ่ ึงแคคในยามเขาหนาหนาวเอย"</p>
--	---

จากกลอนคอกสรอย เป็นข้อความที่กวีคิดในใจว่า ถ้าเขามาอนคายอยู่ ณ ป่าซาแห่งนี้ อาจจะมึผู้เพามาเลาและรำพันถึงเขาคังความทอไปนี้ "ยังเห็นเขาเมื่อเขาครูนี้แท้ ๆ เขาออกเดินจากหมอบานผ่านำคางกลางนาไปยังเนินเขาเพื่อมึงแคคยามเขาหนาหนาว"

จงเลือกข้อ ก. หรือ ข. มาเติมลงในช่องว่าที่เว้นไว้ให้

ข้อความในกลอนคอกสรอยบทนี้ กล่าวถึงใคร

ก. ผู้เขาไปนั่งรำพึงในป่าซา (กวี)

ข. ชาวนาเมื่อยังมีชีวิตอยู่

ตอบ _____

กรออบเริ่มแรก

ก. 52 ทานยู เฒ่าโต เล่าถึงกวีตอ ไปว่า

28.	"ป่าเอ๋ยป่าละเมาะ เขาเดินปามานี้ไม่กี่วัน บั๊กเคี้ยวอุสสละทระทจิก หรือคล้ายคนทุกซกมระทมใจ	ยังอยู่เยาะเย้ยให้ตักไปนั้น ปากรำพันจิตรำทึงคะนึ่งใน เหมือนลิ้นคิกซัดหาที่อาตัย หรือดูร้กรางไม่อาลัยเอย
-----	--	--

มีใจความดังนี้คือ

"เมื่อไม่กี่วันมานี้ เขาเดินผ่านป่าละเมาะนั้น ปากพูดรำพันพึมพำ ท้าทางอุสสละทจิก เหมือนไม่ทราบว่าจะไปแห่งใด หรือคล้ายคนมีความทุกซกมอยู่ในใจ หรือคล้ายกับว่าเขาอกหัก เพราะดูร้กรางหมกเยื่อโย

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยชี้คฤกหน้าอักษรประจำข้อที่เป็นคำตอบ

1. ก. สกชั้นรันเรึง ข. เยอหึงล่ำพอง ค. เสร่าสลก ง. เฉย ๆ
2. คำกลอนบทนี้ กล่าวถึงชานาเดินผ่านป่าละเมาะใช่หรือไม่

ก. ใช่	ข. ไม่ใช่
--------	-----------

กรอบบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 53 - ก. 11

ก. 11 และท่านผู้เข้าได้เลาถึงกวีทอไปอีกวา

29. "ทอเอยทอมา ฌ เวลาวันใหม่มิได้เห็น
 ทั้งกลางนากกลาง เนินเขือญเป็น ไค้ทอนกรางวางเวนเซนเมื่อวาน
 เห็นคนหนึ่งเดินไปใจวาเขา แคไมเขากกลางนามาสถาน
 ที่เขาเคยพักผอนแตกอนกาล ทั้งไมผานป่าเลาผิดเขาเอย"

"ฌ วันใหม่ทอมา ไมเห็นเขาที่เนินใหญ่ ที่กลางนา และที่ไค้ทอนกราง
 ข้าเห็นคนหนึ่งเดินไปใจคึกวาเป็นเขา แคไมไซเพราะคน ๆ นั้นก็ไมไปที่ที่
 เคยไป ทั้งไมเดินผานป่า ผิดกับทานสุภาพชนผู้นั้น เคยกระทำ
จงชี้ควงกลมรอบอักษรประจำข้อที่ถูกต้อง

"ทอเอยทอมา ฌ เวลาวันใหม่มิได้เห็น" มิได้เห็นใคร

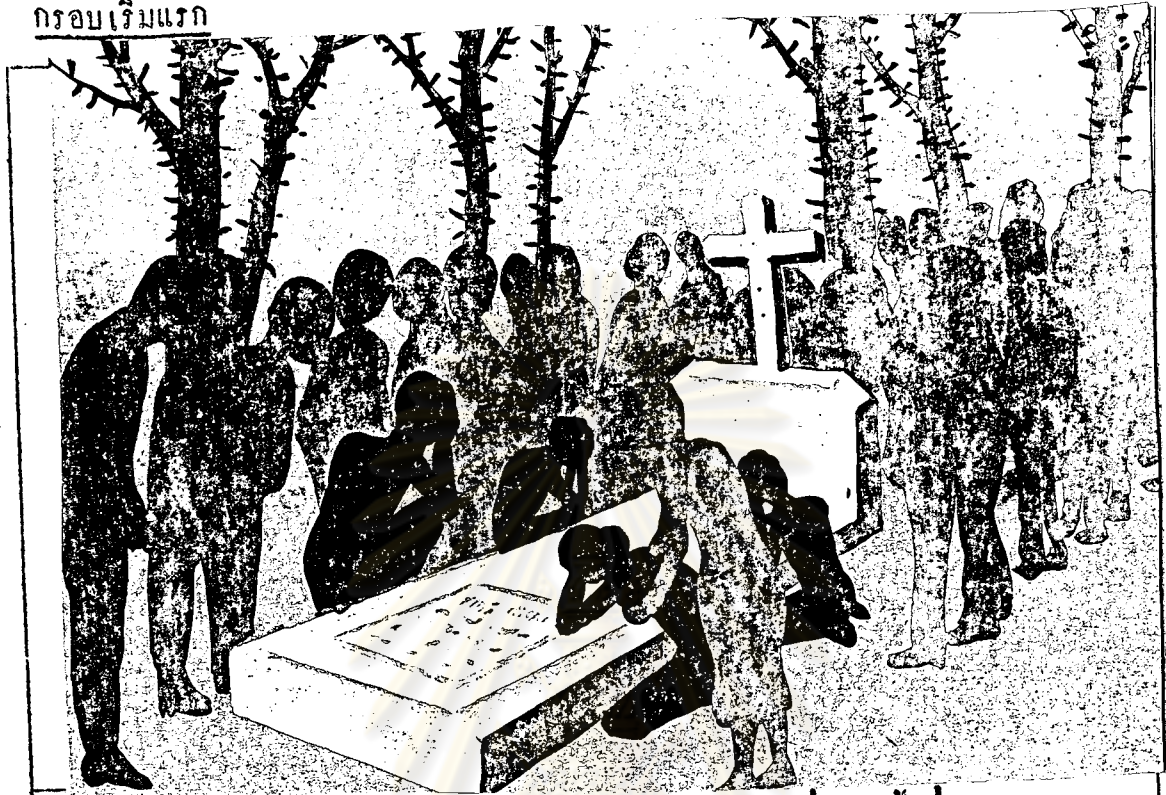
ก. ชาวนา

ข. กวี

ค. ผู้เข้า

ง. คนพเนจร

กรอบเริ่มแรก

ก. 54 ตามความคิดของกวี โคนีโกวาคภาพถึงคำบอกเล่าของผู้เฒ่าอีกคือ

54.	ดิ๊กเฮยดิ๊กมา	เห็นเขาพาศพไปใจสลก
	เสียงประโคมครื้นครื้นนารันท	ญาติทั้งหมดตามมาโตกาลัย
	ทำการศพทแถมที่ระลึก	มีบันทึกถ้อยคำประจำไว้
	อยู่ที่คงหนามนั้นถักนั้นไป	ความอย่างไร เชิญท่านไปอ่านเอย

มีใจความว่า

ต่อมามีคนแห่พาเขาผ่านไป เสียงประโคมดังครื้นครื้น ชวนให้รันทใจ ญาติทั้งหมดเดินรองไหความขบขันแห่ศพมา ที่ฝังศพไปจารึกทแถมถวญคำให้เป็นที่ระลึก อยากทราบความว่ามีอย่างไร เชิญท่านไปอ่านที่หลุมฝังศพในคงหนามนั้น

1. ในภาพและคำบรรยายแสดงถึงความตายของใคร

ก. วีรบุรุษ ข. ชาวนา ค. ผู้ไปร่ำฟิ่งในป่าซา ง. ผู้เฒ่า

2. สถานที่ฝังศพของเขายู่ที่ไหน

ก. เนินเขา ข. ป่าละเมาะ ค. คงหนาม ง. กลางนา

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 54. ■ ก. 12

ก. 12 ตามความคิดของกวี ได้นึกวาดภาพถึงคำบอกเล่าของผู้เฒ่า ถึงความตายของกวีอีก คือ

30. ถัดเอ๋ยถัดมา	เห็น เขาพาศพไปโจสลด
เสียงประโคมครื้นครื้นนารันท	ญาติทั้งหมดตามมาโศกาลัย
ท่าการศพแทบแถมที่ระลึก	มีบันทึกลอยคำประจำไว้
อยู่ที่คดงหนามนั้นถัดคนันไป	ความอย่างไร เชิญทานไปอ่านเอย

มีใจความลอคใดกึ่งนี้คือ

ต่อมามีคนแห่ศพเขาฉานไป, เสียงประโคมดังครื้นครื้น ชาวหมู่บ้านทใจญาติทั้งหมดเดินรอกไหตามขบวนแห่ศพมา หลุมฝังศพโคจรารีกกตแคงถอยคำให้เป็นที่ระลึก อยากทราบความว่ามีอย่างไร เชิญทานไปอ่านที่หลุมฝังศพในคดงหนามนั้นไค

จงชี้แจงเครื่องหมายลูกหน้าอักษรประจำข้อความที่ถูกต้อง

1. คำบรรยายใดกล่าวถึงความตายของโอร

ก. วีรบุรุษ ข. ชูวณา ค. ผู้ไปรำพึงในป่าช้า ง. ผู้เฒ่า

2. สถานที่ฝังศพของเขาอยู่ที่ไหน

ก. เนินเขา ข. ป่าละเมาะ ค. คดงหนาม ง. กลางนา

กรอบเริ่มแรก

ก. 55 ทั้งแตกตอนที่ 31 - 33 เป็นคำจารึกบนหลุมศพของกวี

31.	ที่เอ๋ยที่นี่	อนุสาวรีย์ศรีสदान
	แหงชายไม่ประจักษ์ศักดิ์ศตถการ	แมสกุศลคุณสารตำปานไร
	ขอจงอย่าซึ่งเคียดกรังเกียจเขา	ขอจงเคารพงามงามวิสัย
	มัจจุราชรับพาเขาคลาไคล	หิงรางไวทวงเคารพพูนเคย

มีใจความว่า

คำจารึกนั้นมีใจความว่า "ที่นี่เป็นอนุสรณ์ของชายผู้ไม่ประจักษ์ ยศศักดิ์ ทรัพย์สินสมบัติ สกุศลคุณชาติ ขออย่า ไครังเกียจ ขอให้ใคร่แสดงความเคารพแก่เขา ตามควร เพราะบัดนี้ พญามัจจุราชไกรับเขาไปแล้ว หิงรางไว ณ ที่นี่เพื่อผู้พบเห็นใคร่แสดงความเคารพ

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. คำจารึกที่เขียนไว้ บอกชื่อ และฐานะของผู้ตายหรือไม่

ก. บอก	ข. ไม่บอก
--------	-----------
2. ในคำจารึก ใครขอให้ผู้พบที่ฝังศพนี้ ปฏิบัติตนดุยงไร

ก. ไหรงงไหไท	ข. ไหใหญ่ความเคารพตามสมควร
--------------	----------------------------
3. "มัจจุราชรับพาเขาคลาไคล" หมายความว่าอย่างไร

ก. ตาย	ข. เขาไปเที่ยวกับมัจจุราช
--------	---------------------------

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 55 = ก. 13

ก. 13 ตั้งแต่มอดูลที่ 31 - 33 เป็นคำจารึกบนหลุมศพของกรี (ซึ่งมุ่งคิดวาทภาพถึงเมื่อศพตายไปว่าจะเป็นอย่างไรบ้าง)

คำจารึก

31. "ที่เอยที่นี้ อนุสาวรีย์ศรีสุวาน
 แห่งชายไม่ประจักษ์ศักดิ์ศฤงคาร แม่สกุลคุณสารคำปานไร
 ของงออย่าซึ่งเคียดกรังเกียดเขา ขอรุงเควรวางงามความวิสัย
 มัจจุราชรับพา เขาคลาไคล หิงรางไวทวงเคารพพอบเอย"

คำจารึกบนหลุมฝังศพนั้นมีใจความว่า "ที่นี่เป็นอนุสรณ์ของชายผู้ไม่ประจักษ์ยศศักดิ์ ทรัพย์สินสมบัติ สกุลธรรมาธิ ขออย่าไคกรังเกียด ขอให้ไคแสดงความรักระแอกเขาตามควร เพราะบัดนี้พญามัจจุราชไครับเขาไปแลว หิงรางไว ณ ที่นี้เพื่อพอบเห็นไคแสดงความรัก"

จงกากบาทคำตอบที่ถูกต้อง

1. คำจารึกที่เขียนไว บอกชื่อและฐานะของผู้ตายหรือไม่
 - ก. บอก
 - ข. ไม่บอก
2. "มัจจุราชรับพาเขาคลาไคล" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ตาย
 - ข. เขาไปเทียบกับมัจจุราช

กรอบเริ่มแรก

ก. 56

<p>32. น้ำเอยน้ำใจ
 ลวนสุภาพของโสทวยไมตรี
 คุณนี้หน้าซำร่วยอวยสนอง
 คือหวางใยยวหัยก้อสสุชด</p> | <p>ซึ่งเนาในร่างกายผู้ตายนี้
 อีกลอบออมอารีมีในคน
 บำเหน็จมคงมูลมากวิบากผล
 จากผู้คนผู้เฝ้าอาศัยเอย</p> |
|--|---|

มีใจความว่า

"น้ำใจของผู้ตายที่อยู่ในหลุมฝังศพนี้ มีความสุภาพ มีไมตรี และโอบอ้อมอารีแก่ทุกคน คุณสมบัติข้อนี้ ทำให้ผู้คนอาศัยรองไหเมื่อเขาจากไป"

จงวงรอบอีกประปร ะจำขอที่ถูกทอง

<p>1. "น้ำเอยน้ำใจ
ลวนสุภาพของโสทวยไมตรี
ผู้ตายมีคุณสมบัติอย่างไร
ก. เบื่อโลก เห็นแก่ตัว
ค. จิตใจดวงใส ไม่มีความทุกข์</p>	<p>ซึ่งเนาในร่างกายผู้ตายนี้
อีกลอบออมอารีมีในคน"
ข. โอบอ้อมอารี และเป็นมิตรต่อทุกคน
ง. อ่อนน้อมและโอบอ้อมอารี</p>
2. ข้อใดแสดงว่าผู้ตายมีคุณงามความดีจริง ๆ	
<p>ก. ลวนสุภาพของโสทวยไมตรี
ค. น้ำเอยน้ำใจ</p>	<p>ข. อีกลอบออมอารีมีในคน
ง. คือหวางใยยวหัยก้อสสุชด จากผู้คนผู้เฝ้าอาศัยเอย</p>

ว. 56 - ก. 14

ก. 14

32.

"น้ำเอยน้ำใจ

ลวนสุภาพผองใสควยไมตรี

คุณนี้หน้าซำรววยวยสนอง

คือหวังใญ่ยวหทัยอัสสุชดู

กลอนบทที่ 32 มีความว่า "น้ำใจของผู้ชายที่อยู่ในหลุมศพนี้มีความสุภาพ

มีไมตรีและโอบอ้อมวารีแก่ทุกคน คุณสมบัติข้อนี้ช่วยให้เขาได้รับบำเหน็จมากมาย

คือ ทำให้ผู้คนอาลัยรอนไหเมื่อเขาจากไป"

คำศัพท์ อัสสุชล - น้ำตา

จงวงรอบอักษรประจำข้อความที่ถูกต้อง

"น้ำเอยน้ำใจ

ลวนสุภาพผองใสควยไมตรี

ผู้ตายมีคุณสมบัติอย่างไร

ก. โอบอ้อมวารีและเป็นมิตรต่อทุกคน ข. จิตใจองใสไม่มีความทุกข์

ค. ใจอ่อน รอนไหเก่ง

ซึ่งเนาในร่างกายผู้ตายนี้

อีกโอบอ้อมวารีมีในคน

บำเหน็จของมุลมากวิบากผล

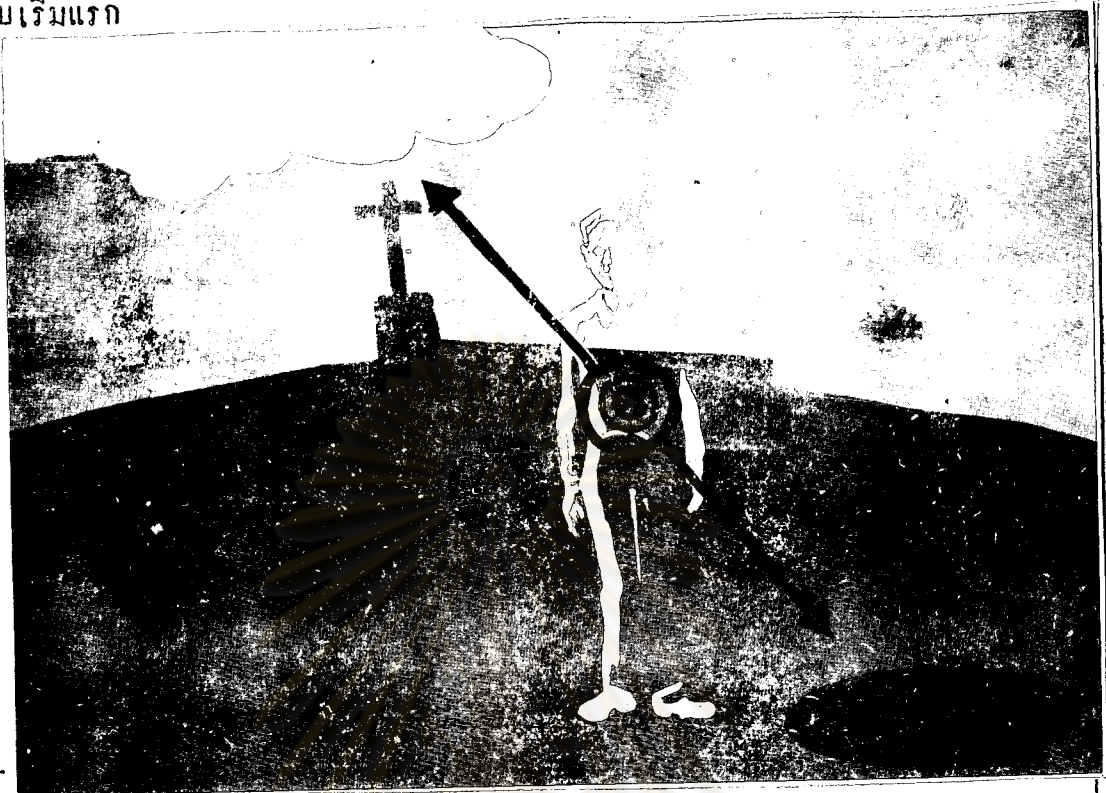
จากผู้คนผู้ใฝ่อาลัยเอญ"

ซึ่งเนาในร่างกายผู้ตายนี้

อีกโอบอ้อมวารีมีในคน"

ง. ชอบของซำรววย ของฝาก

กรอบเริ่มแรก

ก. 57

<p>33. "นุกเอยแตนี่
เป็นหมคที่อุปถัมภคิกน้าพา
เขาจะมีคี่ชั่วคิกท้าวไป
เรารู โคแต่ป่วคคี่ปัจจุบัน</p> | <p>เป็นหมคที่ไผจิตริษยา
เป็นน้าวา "อโหลสิกรรม" กั้น
เป็นวิสัยกรรมแดงและแสรงสรรค
ซึ่งทิงอยู่กุกนกับนามเอย"</p> |
|--|---|

มีใจความว่า

แตนี่ไป จิตใจ เขาอกปราชญ์จากความมิริษยา หมคความหวังกังวล ไผคองการ
ความชวยเหลือจากใคร น้าวาทุกสิ่งทุกอย่างอโหลสิกรรมกั้น ความคี่ความชั่วที่คค
ท้าวเขาไปน้นเป็นวิสัยของกรรมที่เขาสร่างขึ้น เรารู โคแต่ป่วคคี่ปัจจุบันที่อยู่กุกน
ชื่อชของเขาเท่านั้น

1. ขอโคสรูปความของกลอนคอกสรอยบหนี่ไค้ทั้งหมด จงซีควงกลมรอบอักษร
ประจำชอความน้น

<p>ก. รามนุษย์นี้ไป
ควักลาวเป็นแกนสาร
เล็ดลือชื่อเชื่อนาย
โอรกายแควแคว</p> <p>ข. โลกนี้คี่เศราใจ
ปิคจากเรื่องรจุงยุคของตระการ</p> | <p>เป็นกวร
เล็คแลว
คี่ชั่ว
คูลาคลีนเสร์จสุญ (โคลงโลกนคค)
ชั่วชีวิตวัยหมน เปลี่ยนน้นไม่เหมือนมาน
ครนแลว ไม่นวนเปิดชานเป็นความเศราใจ</p> |
|---|--|

2. จากรูปตามลูกศรที่ชี้ขึ้นบนและลงสาขหมายความถึงสิ่งโค จงซีควงกลมรอบคำ
ตอบน้น

ก. ความคี่ ความชั่ว	ข. ความเป็นและความตาย

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย ก. 57 - ก. 15

ก. 15

33. "แต่เฮ้ยแต่นี้ เป็นหมอกที่อุปถัมภ์คิดนำพา เป็นหมอกที่ไม่เจตริษยา
 เขาจะมีก็ชั่วคิดตัวไป เป็นนั้นว่า "อโหสิกรรม" กัน
 เราดู โศกแต่ประวัติปัจจุบัน เป็นวิสัยกรรมแดงและแดงสรรค
 กลอนคอกุสรอยบหนี่มีความว่า "แต่นี้ไป จิตใจของเขาปรุศจากฤควา
 ริษยาหมกความหวังกังวล ไมคองการฤควาช่วยเหลือจากใคร นั้นว่าทุกสิ่งทุก
 อย่างอโหสิกรรมกัน , ความดีความชั่วที่ชุกตัวเขาไปนั้น เป็นวิสัยของกรรมที่เขา
 สรางขึ้น เหวอู โศกแต่ประวัติปัจจุบันที่อยู่กับชื่อของเขาเท่านั้น
 จงซึกเสนาเฑษขอความในโคลงทั้ง 2 วรรค ที่มีใจความตรงกับกลอนคอกุสรอยที่ว่า
 "เขาจะมีก็ชั่วคิดตัวไป เป็นวิสัยกรรมแดงและแดงสรรค"
 รามนุษย์นี้ไป เป็นกฐ
 คำกถาวเปนแกนสาร เลิศแลว
 เลื่องลือชื่อเชื่คนาย กิชั่ว
 โอรวงกายแลวแคลว กลากลีน เสรีจสุญ

กรอบเริ่มแรก

ก. 58 จากกลอนคอกสร้อยบทที่ 25 - 33 นักเรียนได้เรียนมาแล้ว ขอให้ทำแบบฝึกหัดทบทวนต่อไปนี้

1. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ยังไม่ถูกต้อง จงเลือกข้อความโดยขีดเส้นใต้ข้อความในวงกลมมาให้ถูกต้อง

1. ชวานา ฝั่งศพไว้ที่ตงหนาม (กวี, ผู้เฒ่า)

2. ผู้เฒ่า คิดถึงความตายของตน (กวี, ชวานา)

2. จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้ พร้อมกับขีดกากบาทลงบนข้อความที่ถูกต้อง

"พฤษภกาสร

อีกกฤษกรกันปลดปลง

โทหนักเสงคง

สำคัญหมายในกายมี

นรชาติวางวาย

มลายสิ้นทั้งอินทรีย์

สลิตหัวแก้ววิ

ประดับไว้ในโลกา"

ข้อความนี้ตรงกับกลอนคอกสร้อยที่ว่า

"เขาจะมีชีวิตก็ตัวไป

ตามวิสัยกรรมแต่งและสร้างสรรค

เราจะได้แก่ประวัติปัจจุบัน

ซึ่งตั้งอยู่คู่กันกับนามเอย"

ก. นิด

ข. ถูก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแก้ไขครั้งสุดท้าย

ก. 16 จากกลอนคอกสร้อยบทที่ 25 - 33 เป็นเรื่องราวที่กวีวิจิตรภาพลวง
หน้าไปว่า เมื่อคนตายไปแล้วจะเป็นอย่างไรบ้าง นักเรียนโตเรียนมาแล้ว
ขอให้ทำแบบฝึกหัดทบทวนต่อไปนี้

จงชี้คฤกษณาขอความทุกข์ และชี้คฤกษณาขอความที่ผิด

- 1. ศพกวักถูกฝังไว้ที่คางนวม
- 2. ผู้เฒ่าคิดถึงความตายของตน
- 3. คั้งแตกลอนบทที่ 1 - 33 ให้ความคิดที่ว่า ทุกคน ทุกฐานะ เกิด
มาแล้วต้องตายทั้งสิ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย